De carneval van Roomen of de vastenavonds vermaaklykheden

Jacomo Callot

bron
Jacomo Callot, *De carneval van Roomen of de vastenavonds vermaaklykheden*. Wed. H. van Hulkenroy, Haarlem 1718

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/call057carn01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

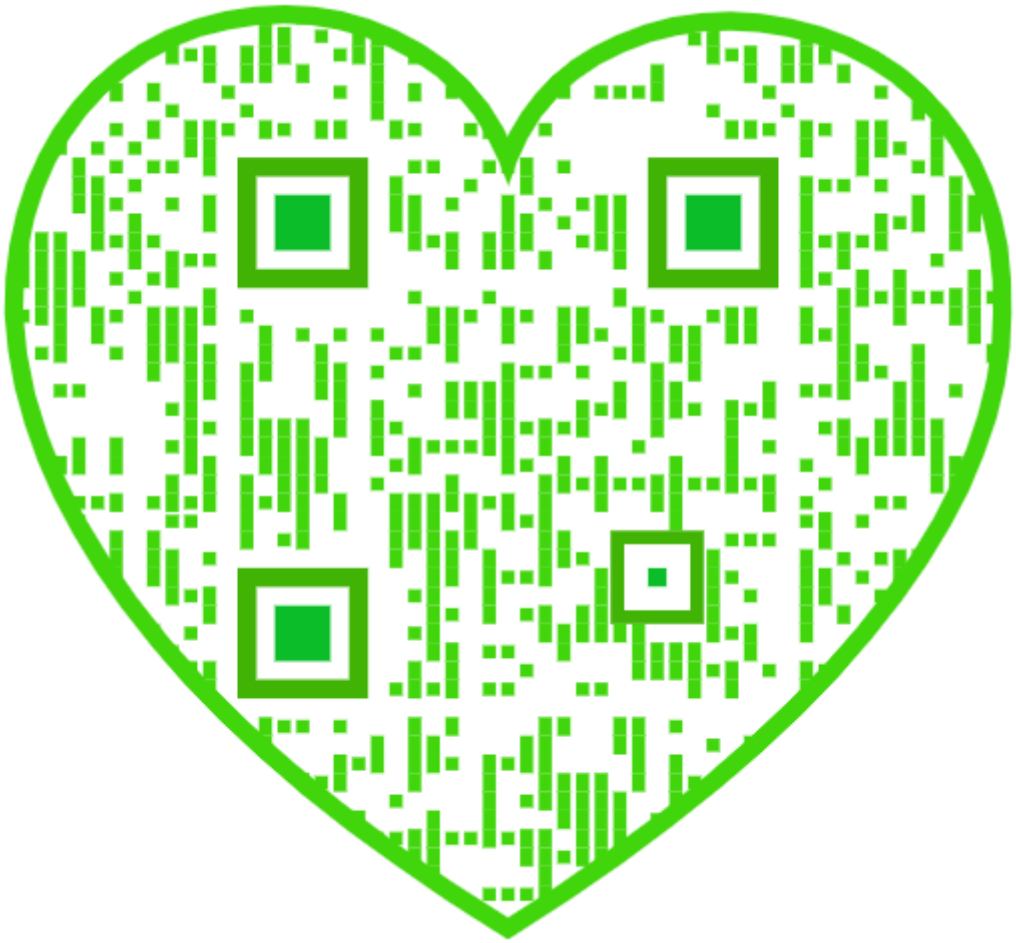

Op de Carneval van Roomen.

Op Liefhebbers, dit 's een leeven!
Hier is volkje van de wagt,
Ziet hun kleêren, ziet hun dragt,
Ziet de sprongen die zy geeven,
't Is het puikje van het land.
Hier doet Poëzy de snaaren
Met de Zangkunst saamen paaren,
Die door Tekenkunst de hand
Van Calot word aangeboden;
't Koddig Knaapje, welkers zwier
Hier getoont word op 't papier,
Dat geen pryzen heeft van noden,
Want het werk vertoont zyn geest:
Ziet alhier veel raare Snaaken
Wonderlyke grappen maaken;
Ider weert zig om het meest.
Ook in tweestryd, selleweeken,
Wyl zig ider, als een Held,
Tegens zyn partye stelt,
Om zyn leet op 't felst te wreeken,
En door fiere dapperheid,
Met een Harlekynse sabel,

Niet uit boertery of fabel,
Maar uit ernst te doen bescheid;
Krom, geboggelt, scheef van leden,
Haaneveeren tot een pluim,
Lange degens, sta wat ruim,
En hun Masquerade kleeden,
Toonen eenen Carneval
Tot vermaak van Spel en keelen;
Lustig wilt ruimborstig kweelen,
'k Wed het u genoegen zal,
Want het is niet voor de beesten,
Of bedillers van de vreugd,
Maar de frisse en jonge Jeugd
Toont alhier haar vlugge geesten;
Speelt en kweelt dan vry uw best,
Wilt gy springen als deez' Snaaken,
Om malkander te vermaaken,
Ik heb niets op uw protest.

P: v: D.

Op de Carneval van Roomen.

't **G**een Roomens Vastenavonds vreugd
Verbeeld, door 's Konst'naars hand gesneeden,
Komt ons de Dichtkonst net te ontleden
In deeze Blad'ren: 't zoet geneugt
Van hen die zig ten dans begeeven,
Is hier in zangmaat uitgebreid;
De Klugtgodin scheint hier t' herleeven,
Doch niet in buitenspoorigheid.
Al wat deez' Zangen ons ontdekken
Is om den geest tot vreugd te ontwekken.

De Dicht- en Zangkonst t' zaam gepaart
By 't negen tal der Parnas Eng'len,
Verheugen ons, door 't lieflyk menglen
Van Roomens Carneval, vermaard
By haar die de ed'le Prentkonst minnen,
Zy, nu door Dicht en Zang volmaakt,
Verlokt een iders geest en zinnen,
Door d' uitleg, die dit werk versnaakt,
Elk Zanger boet nu zyn verlangen
In deeze Vastenavonds-Zangen.

J.O.

Op de Carneval van Roomen.

Beminnaars van de Zangery,
Van raare Teek'ning, Poëzy,
Om 't oor en keurig oog te streelen,
Hier kunt gy zingen, lieflyk speelen,
Hier kunt gy uwen lust verzaân,
In deez' byeengevoegde blaân.

Ziet hier vermomde-en raar' gezigten,
Door grynzen, buigings, en gewrigten
Te draaijen, na de tret en maat
Die men op 't Tingelyzer slaat.
Calot toont hier de vreugd van Romen
Op Vastenavond niet te toomen.

Hobo, Siterre, Gorgelzangk,
Fluitdoe, Almande, of Vedelklank,
Al wat gy maar by een kunt gaaren
Kan zig naar deeze toonen paaren,
Het zy de Bas of laagen toon,
't Word byden u hier aangeboôn.

Deez' stukjes fraai voor 't gorgelkeeltje
De Plaatjes voor het zaft Penceeltje,
Om die zeer netjes kleur op kleur
Te geeven; ieder heeft zyn keur.
Gy kunt hier, na uw zinlykheden,
Uw leege uurtjes in besteeden.

A.v.H.

Bladwyzer.

	Fol.
Bellauita krom van hoksen.	47
Cucubaas gatje stelt zig in postuur.	71
Gian Farina met Fracischina.	66
't Geneusde Kaptyntje.	17
Hy, hy daar! couragie gy grappige snaaken.	1
Het vlugge Kaptyntje met 't haane gezigt.	4
Hei snaaken waar zitje.	13
Hier zieje van Kieten het Spaarwouder Reusje.	26
Het Dwergje Cicho met scheeve kuitjes.	29
Hier is 't puikje van de snaaken.	44
Hy hier hebjer nog een paartje.	57
't Kaptyntje der grillen.	54
't Ligtvaardig en rad.	60
Myn Luciaatje, myn bekje myn lief.	7
Mamaraotje spuit Cardoni in zyn gaatje.	32
Meo het lugtige Courtizaantje.	63
O neusbuur! scharminkel, wat is uw bedryf?	35
Pulliciniello zoekt hier een galjaartje.	11
Scharmoes en Fricasso, twee aardige snaaken.	50
Twee Sikmans aan 't grynzen hier tegens malkaar.	41
Ziet deez' twee doorlugte Helden.	21
Ziet 'er nu eens het koddig Kwantje.	23
Zerbino den Held.	39
Ziet Fransje, met hansje.	69

De carneval van Roomen.

[Hy, hy daar!]

Hy, hy daar! cou-ra-gie gy
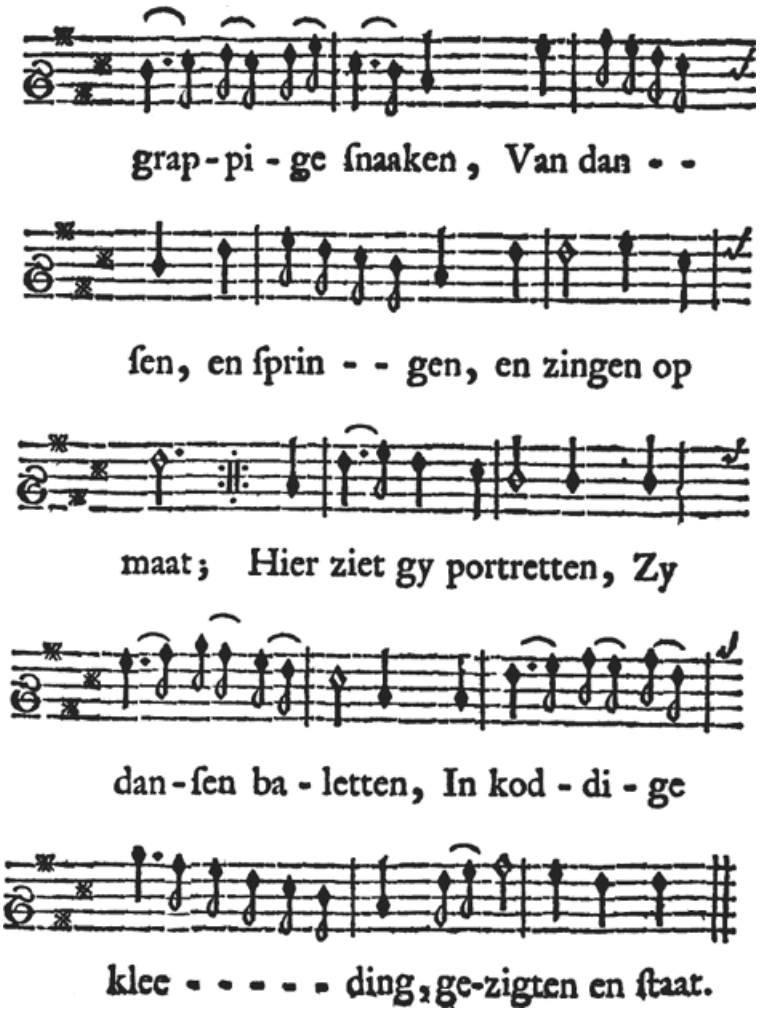
grap-pi-ge ſnaaken, Van dan - -
ſen, en ſprin - - gen, en zingen op
maat; Hier ziet gy portretten, Zy
dan-ſen ba-letten, In kod-di-ge
klee - - - - - ding, ge-zigten en ſtaat.

grap - pi - ge snaaken,
Van dan - - sen, en sprin - - gen, en zingen op maat;
Hier ziet gy portretten,
Zy dan - sen ba - letten,
In kod - di - ge klee - - - - - ding, ge-zigten en staat.

2.

Men opent 't gordyntje met drie Scharremoesjes,
Met momzigt, of grynzen, in lugtig gewaad,
Of snaakige pakjes,
Volvoeren hun kwakjes,
Door vreemde gezigten, en buigings op maat.

3.

Ziet de eene met 't kasje, en de ander met bellen,
En tingelt, de derde het Cytertje slaat;
Zy grollen als katers,
Zy grynzen als saters;
Wyl buikje vol zielen past net op de maat.

[Het vlugge Kaptyntje met 't haanegezigt]

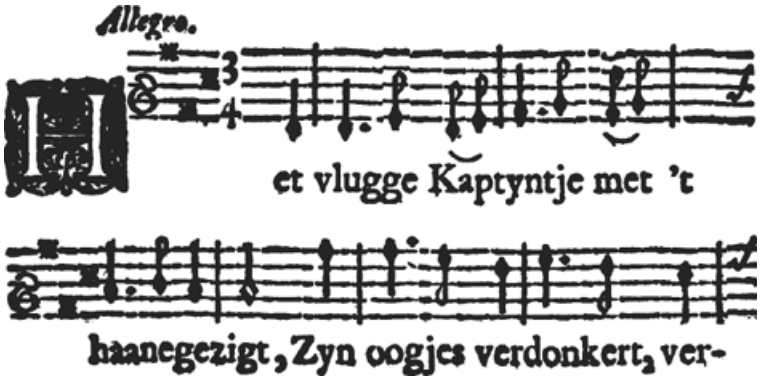

Het vlugge Kaptyntje met 't haanegezigt,
Zyn oogjes verdonkert, ver-
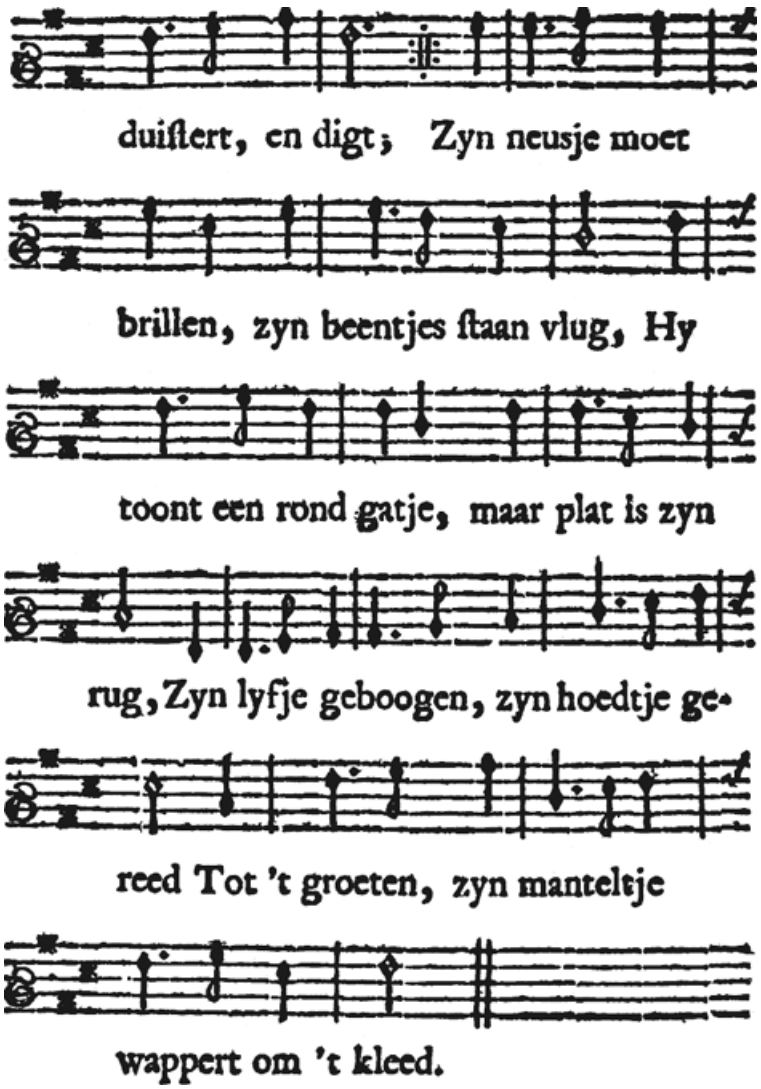
duiſtert, en digt; Zyn neusje moet
brillen, zyn beentjes ſtaan vlug, Hy
toont een rond gatje, maar plat is zyn
rug, Zyn lyfje geboogen, zyn hoedtje ge-
reed Tot 't groeten, zyn manteltje
wappert om 't kleed.

duister, en digt;
Zyn neusje moet brillen, zyn beentjes staan vlug,
Hy toont een rond gatje, maar plat is zyn rug,
Zyn lyfje geboogen, zyn hoedtje gereed
Tot 't groeten, zyn manteltje wappert om 't kleed.

2.

Hy danst met Mejufvrouw een giga balet;
Zy passen zeer vinnig op sleepjes en tret:
Haar beentjes, veel vlugger als vogeltjes veer,
Aan 't drillen, en lillen, en treên op en neêr,
Zeer netjes op maaten, na 't klinken der luit,
Waarvan 'er de weêrklank de buurte door stuit.

3.

Het hoedtje met pluimen verfraait de Madam
Op 't kruintje, als of'er een pinxterblom kwam;
Haar rokjes omdraaijen en dryven zeer net,
Als of zy met hoepeltjes waaren omzet.
Het is 'er vol vreugd, in het kort wat men ziet,
Men springt 'er, men zingt 'er, daar is geen verdriet.

Frastullo en Lucia, tweespraak.

Frastullo.
Myn Lu-ci-aatje myn bekje myn lief.

Lucia. Jou hanggat wie fopje? ik lag om je brief.
Fraſtullo. O Jonkvrouw ik hebt je uit liefde
geſchreeven. (*Lucia.*) En ik met dat briefje
myn aars afgewreeven. (*Fraſt:*) Ei waarom
begonje zo 'n ſlimmen zaak? (*Luc:*) Wel
vraag - - - - je dat drasbroek, gy tart'er

Lucia.
Jou hanggat wie fopje? ik lag om je brief.

Frastullo.
O Jonkvrouw ik hebt je uit liefde geschreeven.

(*Lucia.*)
En ik met dat briefje myn aars afgewreeven.

(*Frast:*)
Ei waarom begonje zo 'n slimmen zaak?

(*Luc:*)
Wel vraag - - - - je dat drasbroek, gy tart'er

myn wraak.(Fr:) Zo haaſtig, zo haaſtig,zo haas-
- - - - - - tig niet, wil tog een weinig be-
daaren.(Luc.)Gy ſchynt 'er myn gramſchap nog
meer te bezwaaren. (Fraſt:) Ik bid op myn
knietjes, Zy tril - - - - - len als rietjes,
Met 't hoedtje in de hand, Vergeef my myn

myn wraak.

(*Fr:*)
Zo haastig, zo haastig, zo haas - - - - - - tig niet,
wil tog een weinig bedaaren.

(*Luc.*)
Gy schynt 'er myn gramschap nog meer te bezwaaren.

(*Frast:*)
Ik bid op myn knietjes,
Zy tril - - - - - len als rietjes,
Met 't hoedtje in de hand,
Vergeef my myn
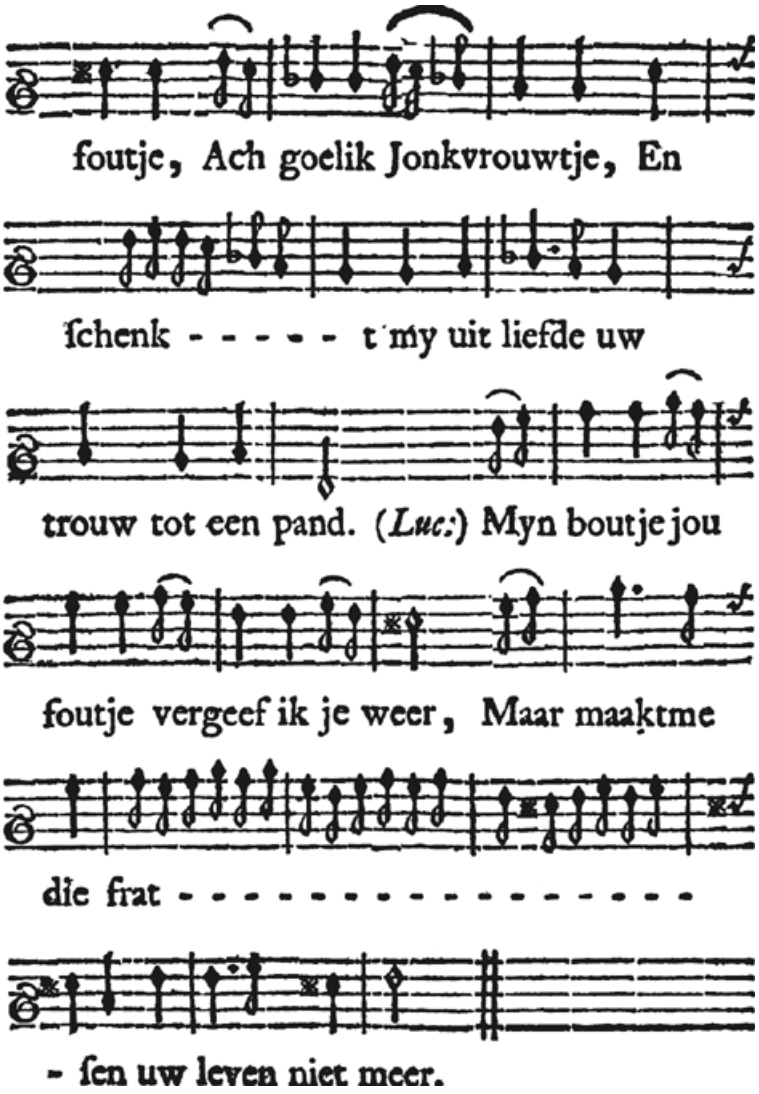
foutje, Ach goelik Jonkvrouwtje, En
ſchenk - - - - - t my uit liefde uw
trouw tot een pand. (*Luc:*) Myn boutje jou
foutje vergeef ik je weer, Maar maaktme
die frat - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- ſen uw leven niet meer.

foutje,
Ach goelik Jonkvrouwtje,
En schenk - - - - - t my uit liefde
uw trouw tot een pand.

(*Luc:*)
Myn boutje jou foutje
vergeef ik je weer,
Maar maaktme die frat - - - - - - - - - - - - - - - - - - sen uw leven niet meer.

[Pul-li-ci-niel-lo zoekt hier een galjaartje]

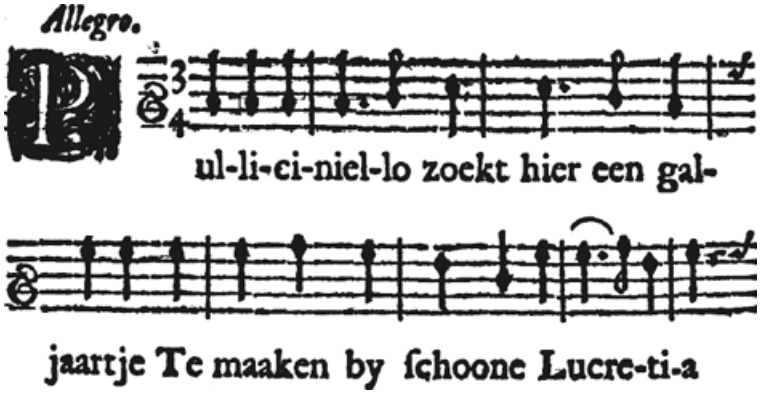

Pul-li-ci-niel-lo zoekt hier een galjaartje
Te maaken by schoone Lucre-ti-a
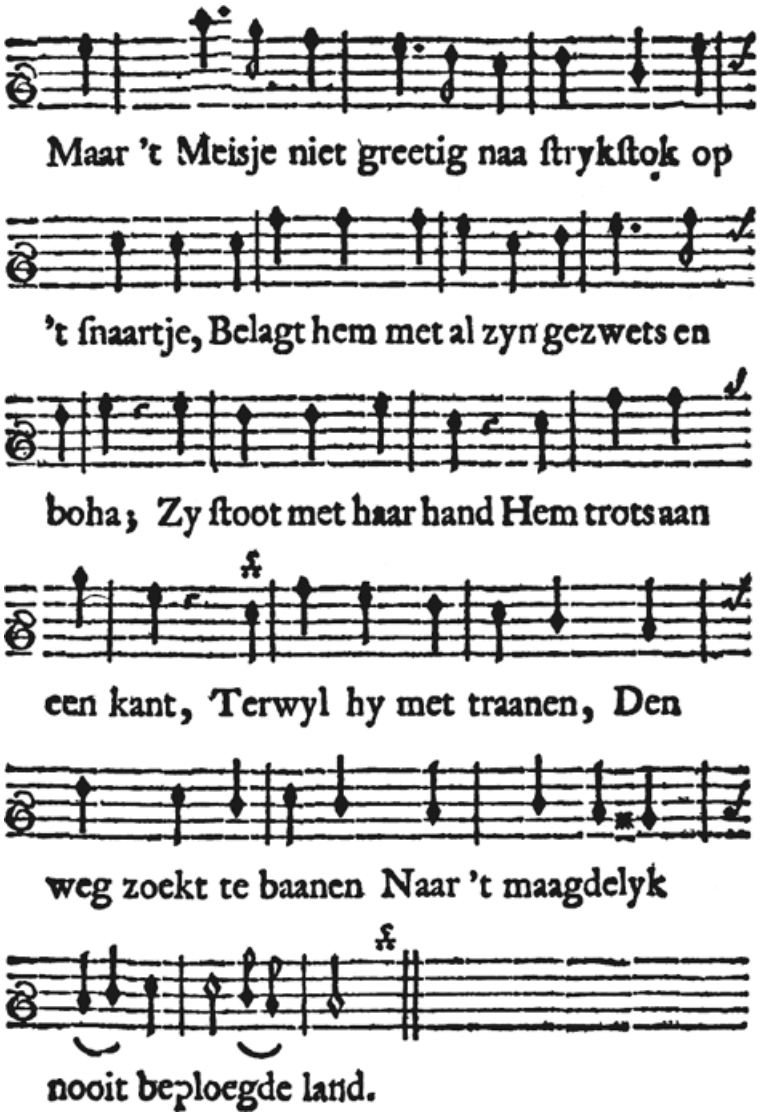
Maar 't Meisje niet greetig naa ſtrykſtok op
't ſnaartje, Belagt hem met al zyn gezwets en
boha; Zy ſtoot met haar hand Hem trots aan
een kant, Terwyl hy met traanen, Den
weg zoekt te baanen Naar 't maagdelyk
nooit beploegde land.

Maar 't Meisje niet greetig naa strykstok op 't snaartje,
Belagt hem met al zyn gezwets en boha;
Zy stoot met haar hand Hem trots aan een kant,
Terwyl hy met traanen,
Den weg zoekt te baanen
Naar 't maagdelyk nooit beploegde land.

[Hei snaaken]

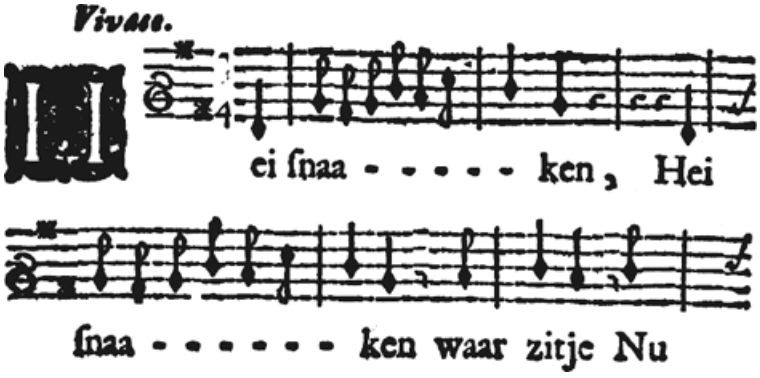

Hei snaa - - - - - ken, Hei snaa - - - - - - ken waar zitje Nu
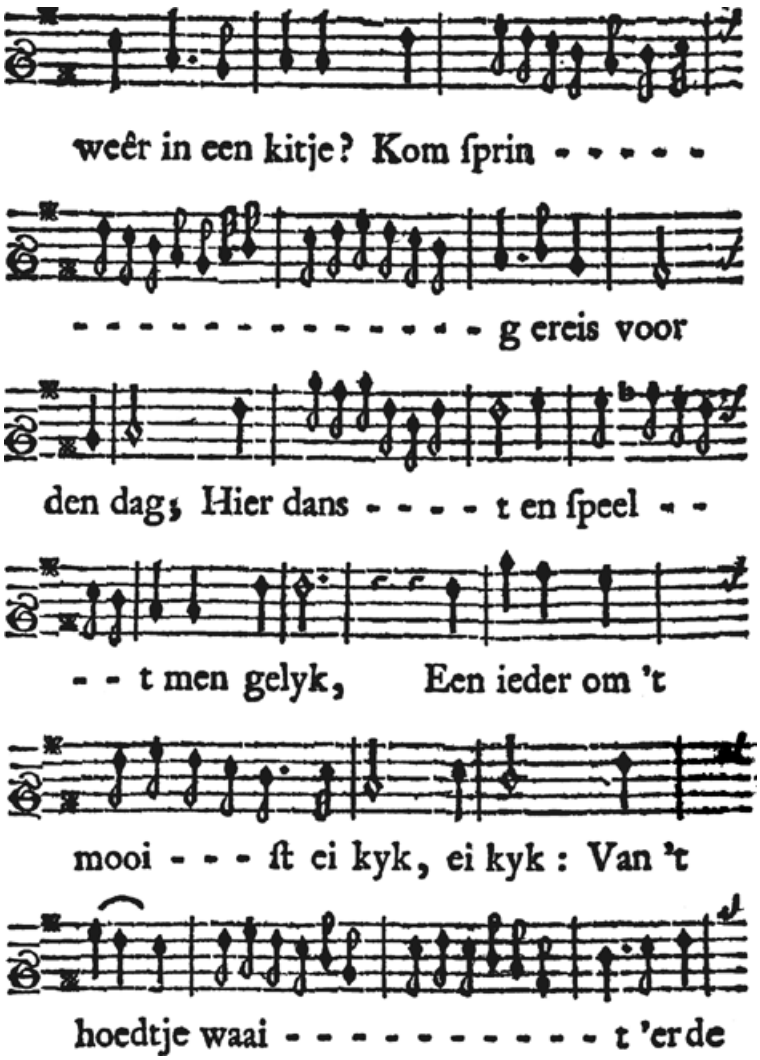
weêr in een kitje? Kom ſprin - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - g ereis voor
den dag; Hier dans - - - - t en ſpeel - -
- - t men gelyk, Een ieder om 't
mooi - - - ſt ei kyk, ei kyk: Van 't
hoedtje waai - - - - - - - - - - t 'er de

weêr in een kitje?
Kom sprin - - - - - - - - - - - - - - - - - - - g ereis voor den dag;
Hier dans - - - - t en speel - - - - t men gelyk,
Een ieder om 't mooi - - - st ei kyk, ei kyk:
Van 't hoedtje waai - - - - - - - - - - t 'er de
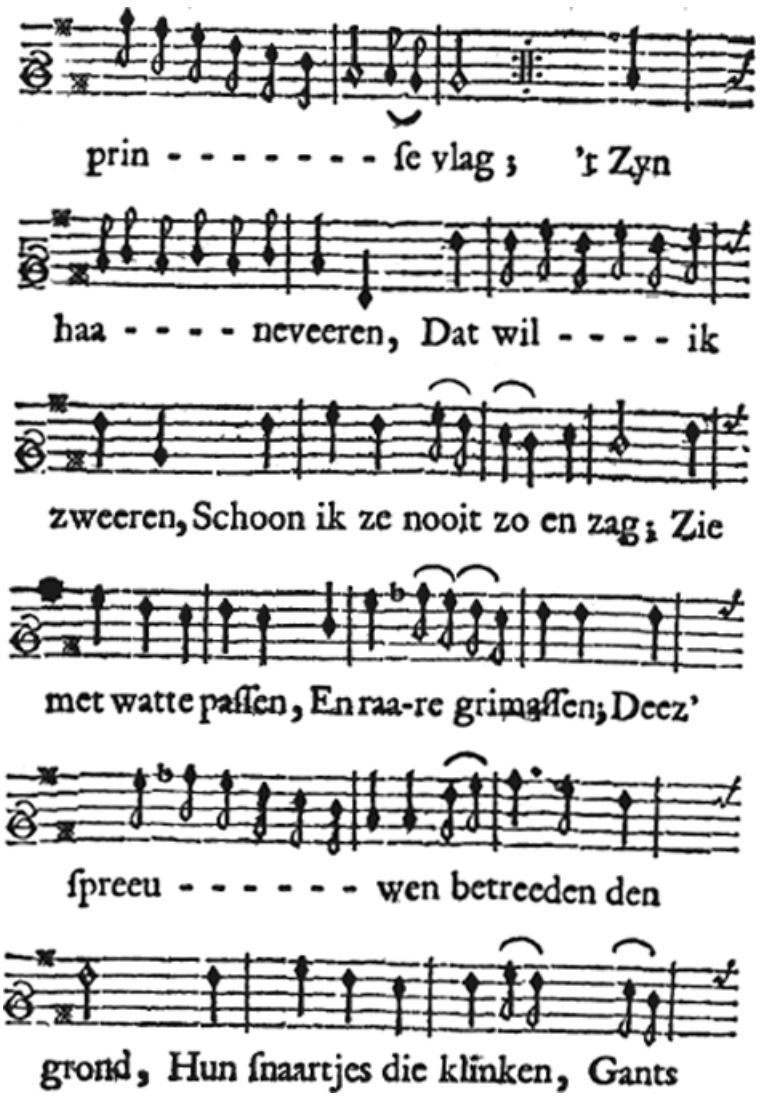
prin - - - - - - - - ſe vlag ; 't Zyn
haa - - - - neveeren, Dat wil - - - - ik
zweeren, Schoon ik ze nooit zo en zag ; Zie
met watte paſſen, En raa-re grimaſſen; Deez'
ſpreeu - - - - - - wen betreeden den
grond, Hun ſnaartjes die klinken, Gants

prin - - - - - - - se vlag;
't Zyn haa - - - - neveeren,
Dat wil - - - - ik zweeren,
Schoon ik ze nooit zo en zag;
Zie met watte passen,
En raa-re grimassen;
Deez' spreeu - - - - - - wen betreeden den grond,
Hun snaartjes die klinken,
Gants

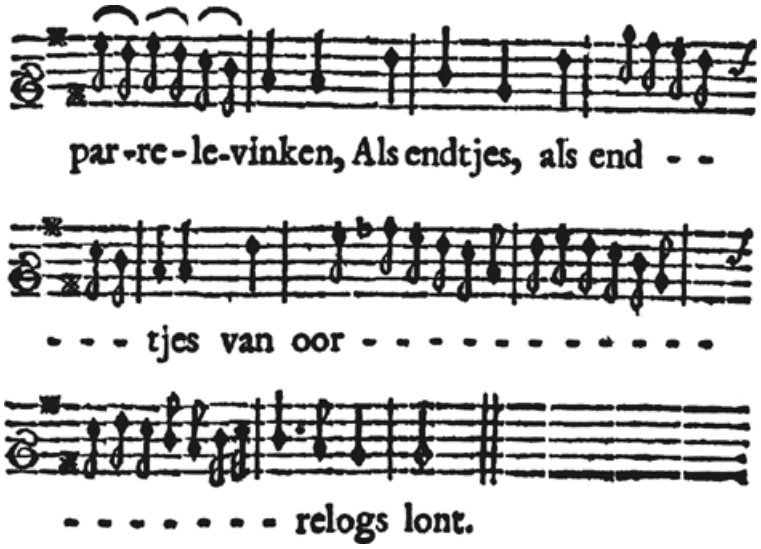

par-re-le-vinken,
Als endtjes, als end - - - - - tjes
van oor - - - - - - - - - - - - - - - - - - relogs lont.

[Geneusde Kapteintje]

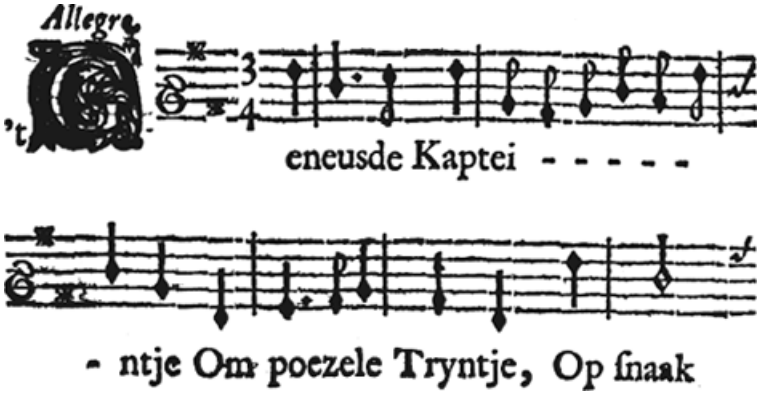

Allegro.

Geneusde Kaptei - - - - -
- ntje Om poezele Tryntje, Op snaak
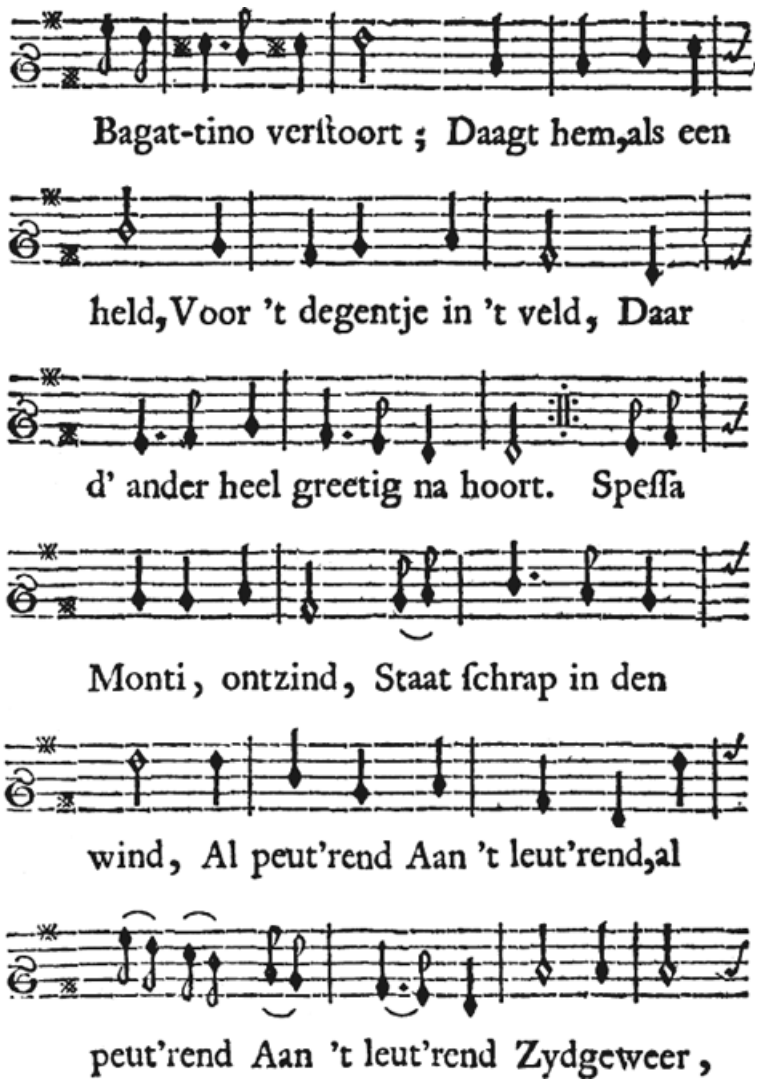
Bagat-tino verſtoort ; Daagt hem,als een
held,Voor 't degentje in 't veld, Daar
d' ander heel greetig na hoort. Speſſa
Monti, ontzind, Staat ſchrap in den
wind, Al peut'rend Aan 't leut'rend,al
peut'rend Aan 't leut'rend Zydgeweer,

Bagat-tino verstoort;
Daagt hem, als een held,
Voor 't degentje in 't veld,
Daar d' ander heel greetig na hoort.
Spessa Monti, ontzind,
Staat schrap in den wind,
Al peut'rend Aan 't leut'rend,
al peut'rend Aan 't leut'rend Zydgeweer,

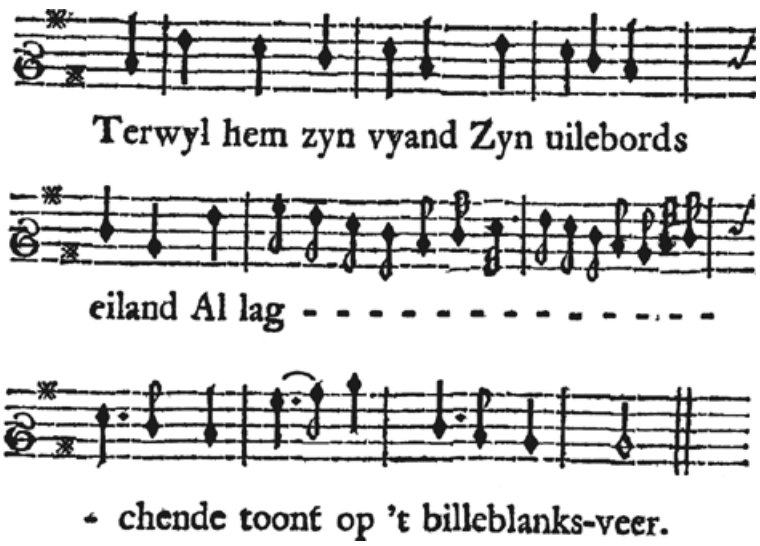

Terwyl hem zyn vyand
Zyn uilebords eiland
Al lag - - - - - - - - - - - - - - - chende toont op 't billeblanks-veer.

[Ziet deez' twee doorlugte Helden]

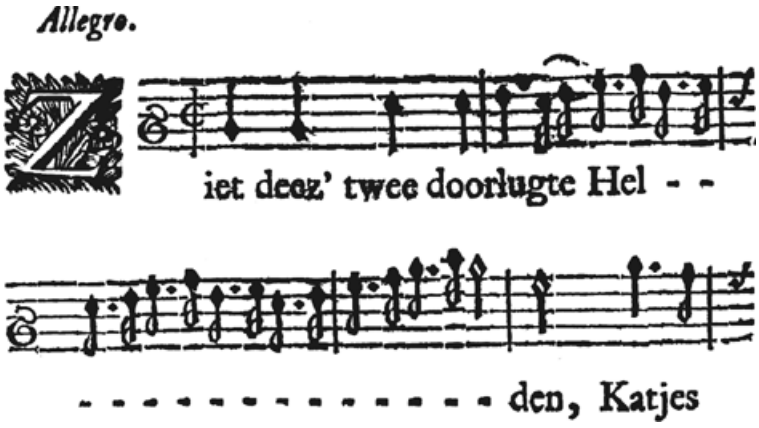

Ziet deez' twee doorlugte Hel - - - - - - - - - - - - - - - den,
Katjes
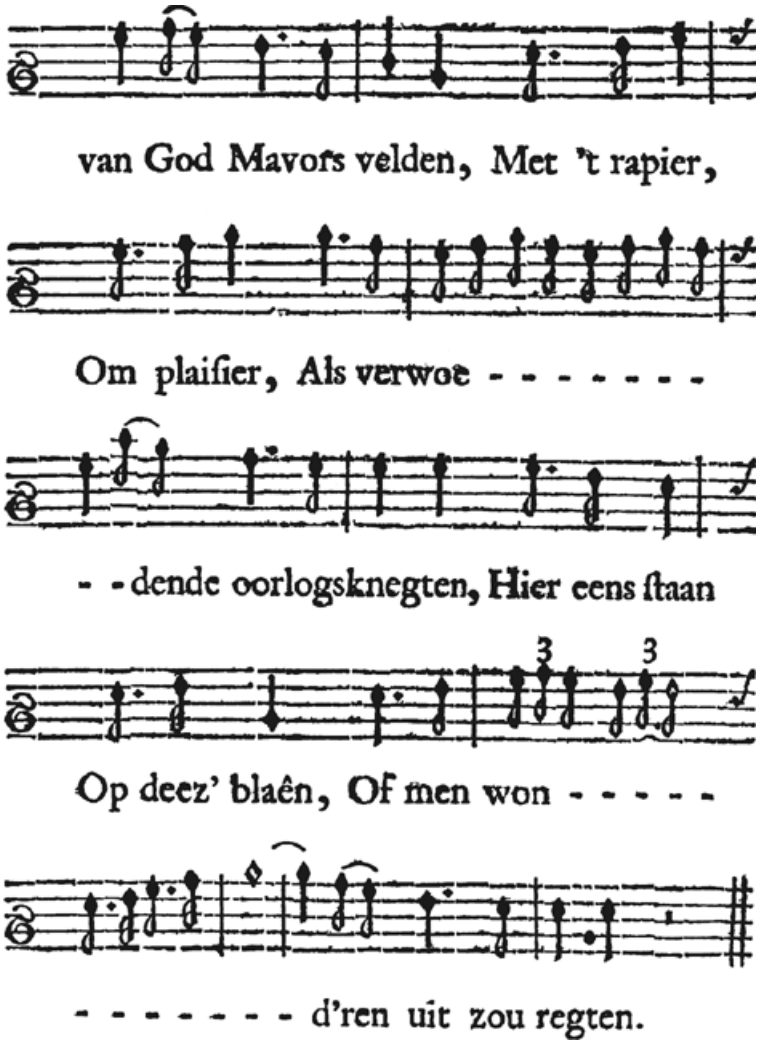
van God Mavors velden, Met 't rapier,
Om plaiſier, Als verwoe - - - - - - -
- - dende oorlogsknegten, Hier eens ſtaan
3 3
Op deez' blaên, Of men won - - - - -
- - - - - - - d'ren uit zou regten.

van God Mavors velden,
Met 't rapier, Om plaisier,
Als verwoe - - - - - - - - - dende oorlogsknegten,
Hier eens staan Op deez' blaên,
Of men won - - - - - - - - - - - - d'ren uit zou regten.

2. Opgepronkt met haaneveeren;
Na de mode zyn hun kleêren,
Maar die is, Nu gewis,
Meêr dan duizend jaar vertreeden;
Don Quichot Was een zot,
Zo ook deeze om al hun leeden.

3. Taglia ik zal u toonen,
Sprak Fracasso, dat zal woonen
In myn hert, Tot uw smert,
Een der grootste heldestukken;
Door deez' stoot Zal de dood
U na Ach'rons kolk toe rukken.

4 Weg Fracasso met uw zwetsen,
Ik zal u zodanig kwetsen
Door een wond, Dat uw mond
Uit zal roepen, vol van beeven,
Taglia, Geef genaê!
Of ik laat ligt hier myn leeven.

5. Doch laat deeze dapp're snaaken
Hun aanschouwers wat vermaaken
Met 't geweer, Menig keer,
Stooten, steeken, en pareeren,
'k Wed geen een Werd vertreên,
Of geraakt aan zyne kleêren.

[Ziet 'er nu eens het Koddig kwantje]
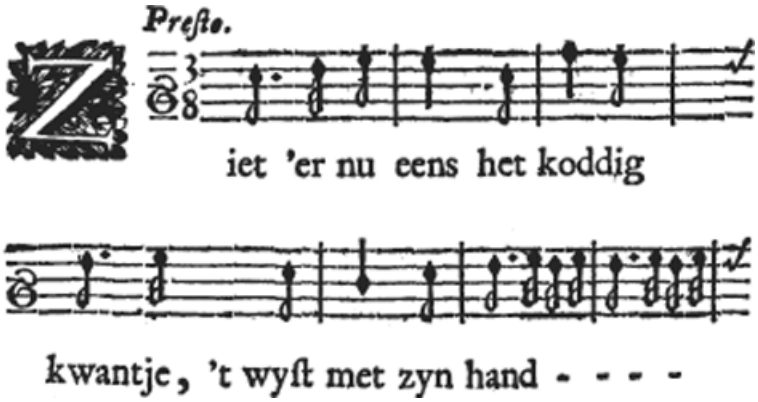
Ziet 'er nu eens het koddig kwantje,
't wyst met zyn hand - - - -
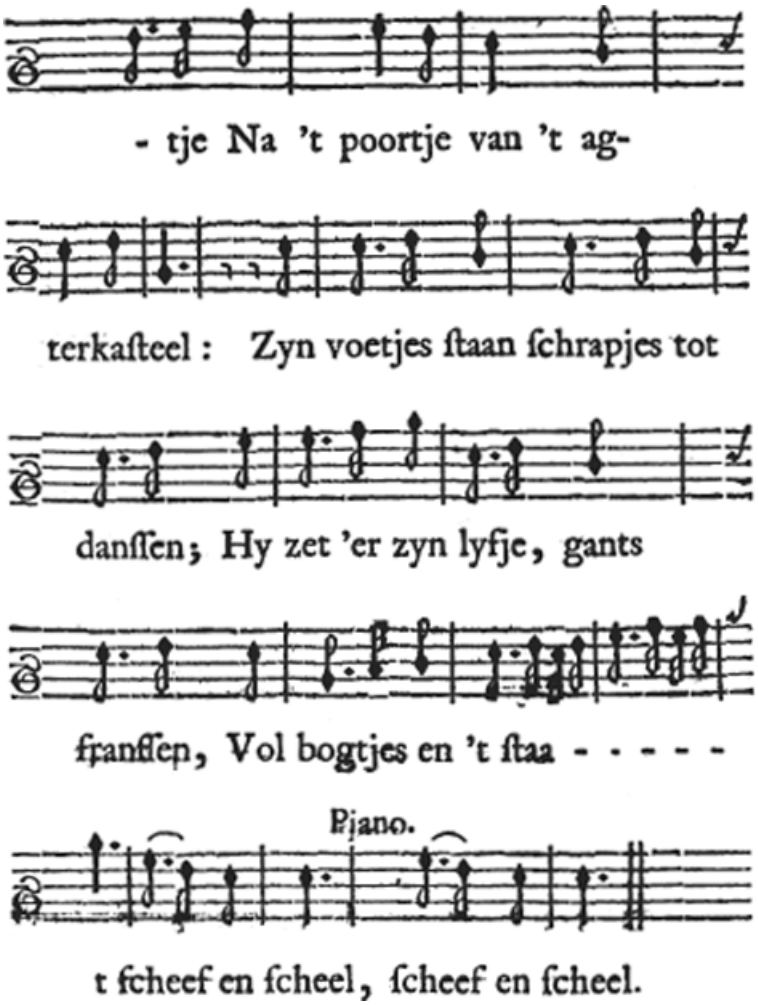
- tje Na 't poortje van 't ag-
terkaſteel : Zyn voetjes ſtaan ſchrapjes tot
danſſen; Hy zet 'er zyn lyfje, gants
franſſen, Vol bogtjes en 't ſtaa - - - - -
Piano.
t ſcheef en ſcheel, ſcheef en ſcheel.

- tje
Na 't poortje van 't agterkasteel:
Zyn voetjes staan schrapjes tot danssen;
Hy zet 'er zyn lyfje, gants franssen,
Vol bogtjes en 't staa - - - - - t scheef en scheel, scheef en scheel.

2.

Razullo (het baasje van 't speelen,
Om u te streelen)
Dien holbolligen Muzikant,
Vertoont zig koddig in de kleêren;
Zyn spitse neus, en muts met veeren
Versieren 't hoofd van deezen kwant.

3.

De Windverkoopers zyn aan 't raazen
Als radde baazen:
Hans Beuling van zyn Zalven zwest,
Hoe hy veel kwaalen kan geneezen,
En liegt vast met een staatig weezen.
't Scharmoesje speelt en doet zyn best.

[Hier zieje van kieten]

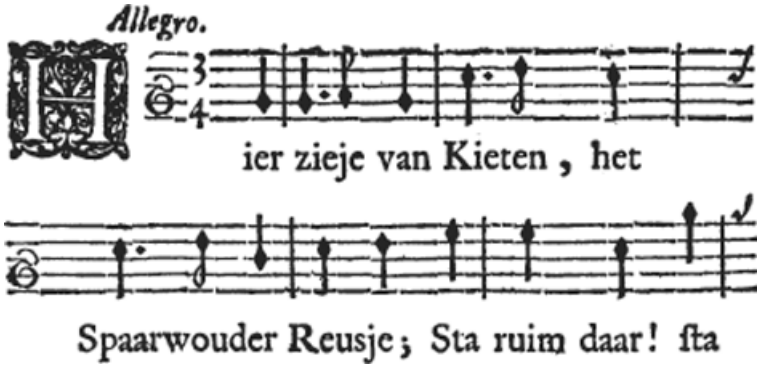

Allegro.

Hier zieje van Kieten, het Spaarwouder Reusje;
Sta ruim daar! sta
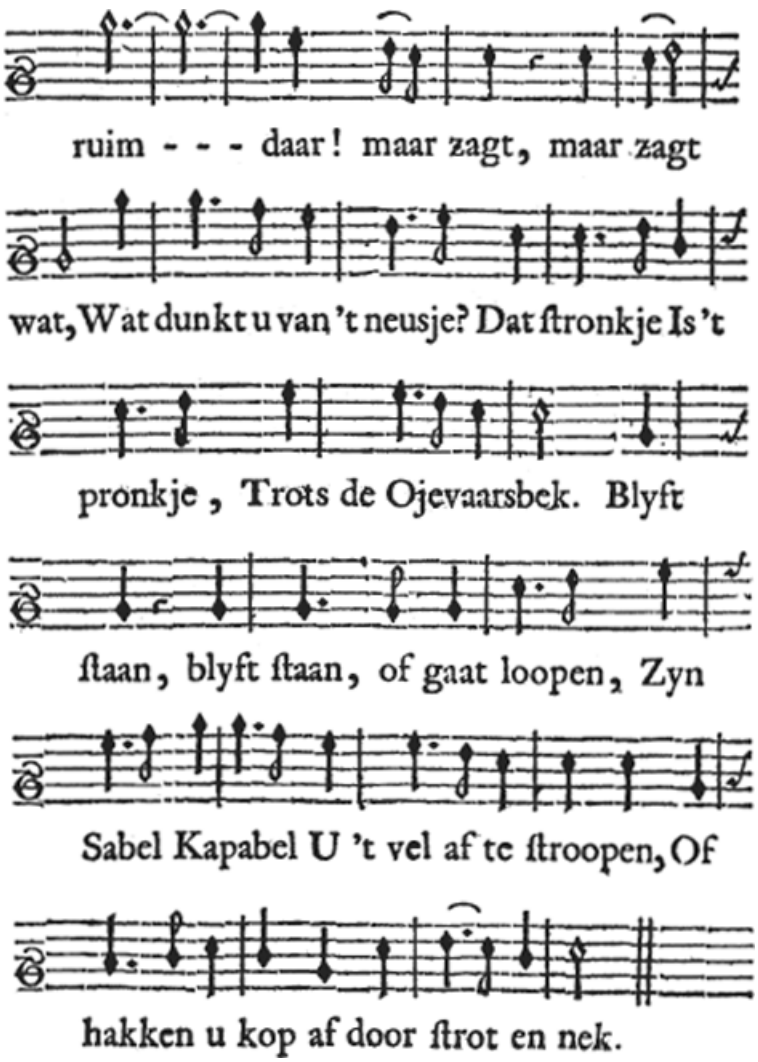
ruim - - - daar! maar zagt, maar zagt
wat, Wat dunkt u van 't neusje? Dat ſtronkje Is 't
pronkje, Trots de Ojevaarsbek. Blyft
ſtaan, blyft ſtaan, of gaat loopen, Zyn
Sabel Kapabel U 't vel af te ſtroopen, Of
hakken u kop af door ſtrot en nek.

ruim - - - daar!
maar zagt, maar zagt wat,
Wat dunkt u van 't neusje?
Dat stronkje Is 't pronkje,
Trots de Ojevaarsbek.
Blyft staan, blyft staan, of gaat loopen,
Zyn Sabel Kapabel U 't vel af te stroopen,
Of hakken u kop af door strot en nek.

2.

Ciurlo, het snaakje, zal hem wel eens stellen,
En net, als eer David, dit Reusje neêrvellen,
Zyn knuistje, En vuistje,
Hoe krom, of hoe lam,
Zal wel eensjes raaken
Voor 't Reusje Zyn neusje,
Of voor zyn breê kaaken.
Als 't Seentje maar bloed ziet word het straks gram.

3.

Wat verder daar zietmen Kaboutertjes springen,
Als Katjes zo vinnig na 't speelen en zingen.
Het Droesje, Als poesje
Zo net uitgedost,
Speelt op zyn Siterre,
Wyl Saters, Als Katers,
Saam pluizen van verre,
Met klapjes en stootjes, het kost wat 't kost.

[Het Dwergje Cicho met scheeve kuitjes]
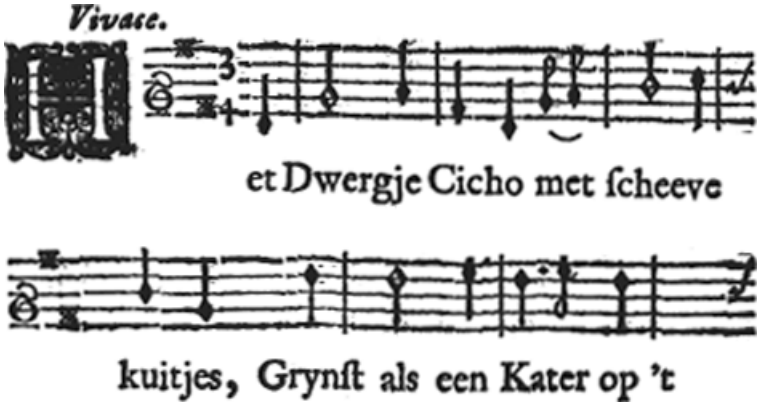
Het Dwergje Cicho met scheeve kuitjes,
Grynst als een Kater op 't
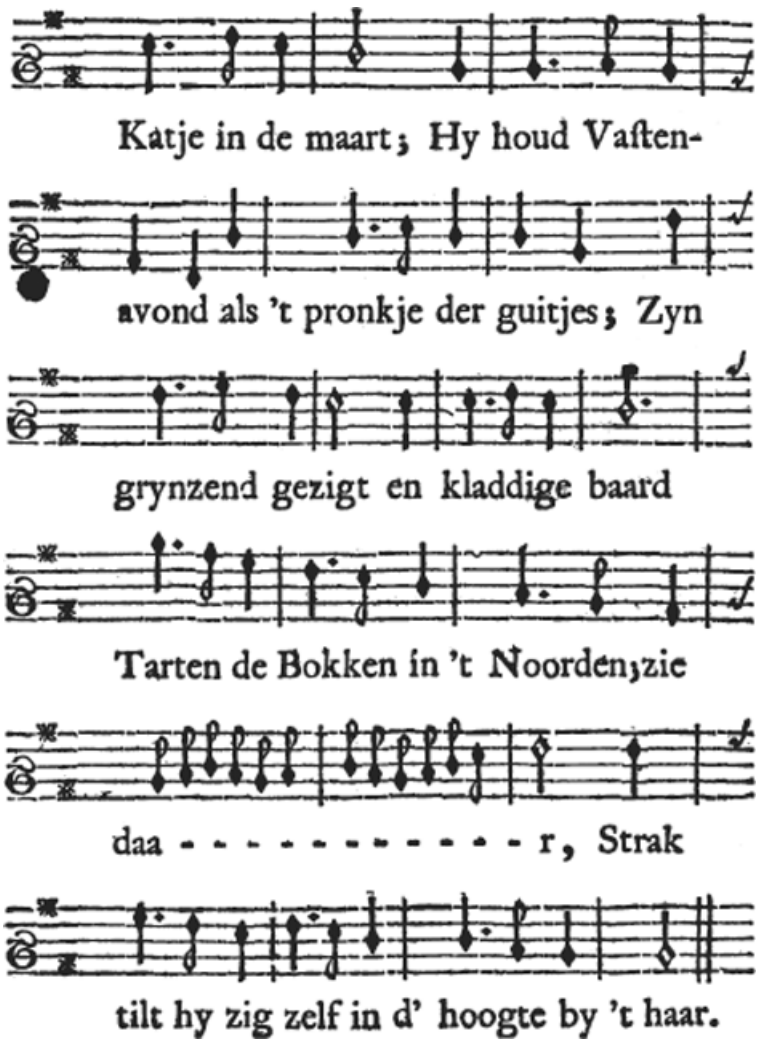
Katje in de maart; Hy houd Vaſten-
avond als 't pronkje der guitjes; Zyn
grynzend gezigt en kladdige baard
Tarten de Bokken in 't Noorden; zie
daa - - - - - - - - - - - - r, Strak
tilt hy zig zelf in d' hoogte by 't haar.

Katje in de maart;
Hy houd Vastenavond als 't pronkje der guitjes;
Zyn grynzend gezigt en kladdige baard
Tarten de Bokken in 't Noorden;
zie daa - - - - - - - - - - r,
Strak tilt hy zig zelf in d' hoogte by 't haar.

2.

Zyn leden zeer scheef en krom geboogen,
Slapjes als leder, zyn handjes gereed
Om Collo Francisco te raaken voor de oogen:
Waar 's Ourson, die eer den Ridder bestreed,
En won den glorie? dit Heldtje, schoon klein,
Vermaalden dien Held als Mostert zo fyn.

3.

Francisco, stoutmoedig, lagt om 't zwetsen,
Zoekt dat klein Dwergje te grypen, onzagt,
En zyn kromme leên op den grond neêr te kletsen,
Het sarren verveelt hem, ei zie zyn kragt
In 't windig stappen! strak grypt hy zyn maat,
En sleept hem by 't oor en mantel langs straat.

[Ma-ma-ra-o-tje spuit Cardoni in zyn gaatje]
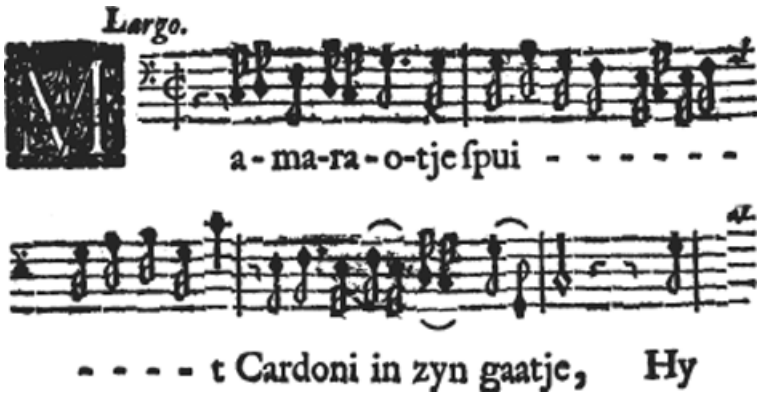
Ma-ma-ra - o-tje spui - - - - - - - - - - t Cardoni in zyn gaatje, Hy
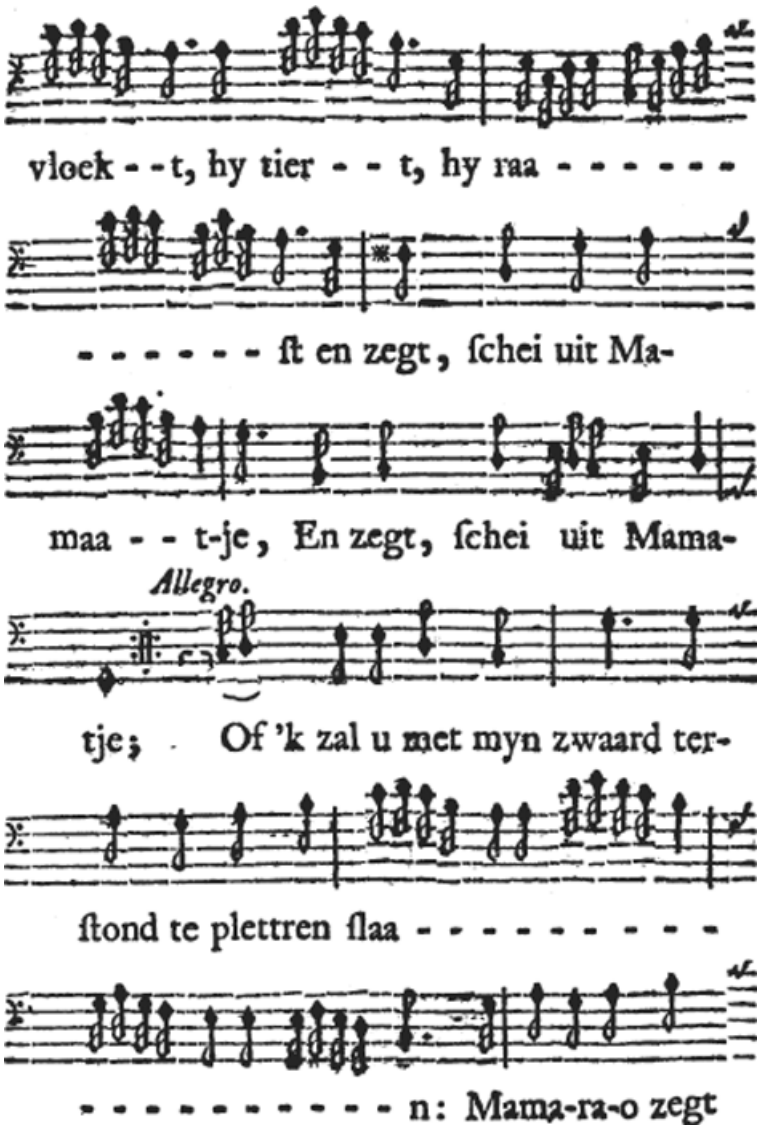
vloek - - t, hy tier - - t, hy raa - - - - - -
- - - - - - ſt en zegt, ſchei uit Ma-
maa - - t-je, En zegt, ſchei uit Mama-
Allegro.
tje; Of 'k zal u met myn zwaard ter-
ſtond te plettren ſlaa - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - n: Mama-ra-o zegt

vloek - - t, hy tier - - t, hy raa - - - - - - - - - - - - st en zegt, schei uit Mamaa - - t-je,
En zegt, schei uit Mamatje;
Of 'k zal u met myn zwaard terstond te plettren slaa - n:
Mama-ra-o zegt
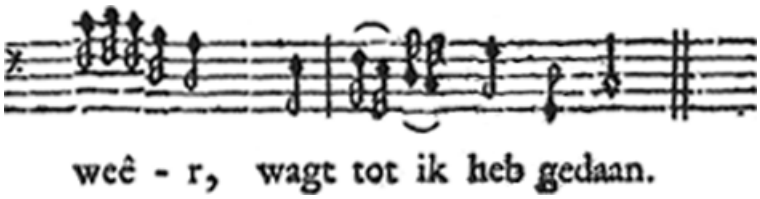
weê - r, wagt tot ik heb gedaan.

2.

Dan zullen wy malkaar nog eensjes anders spreeken,
Ik zalje dan 't klisteer eens in uw harsens steeken,
En spuiten door je kop, door lever, long en gal,
Zo werd gy door den tyd voor al uw leven mal.

3.

Of gy moest hier en daar wat meerder monni geeven;
En zo gy 't niet en doet zo raakt gy heel om 't leven.
Cardoni nu verstaat gy 't wel? o ja Mama,
Geef ik het u nu niet, ik geef het u hier na.

Cap. Esgangarato. *Cap. Cocodrillo.*

[O Neusbuur!]

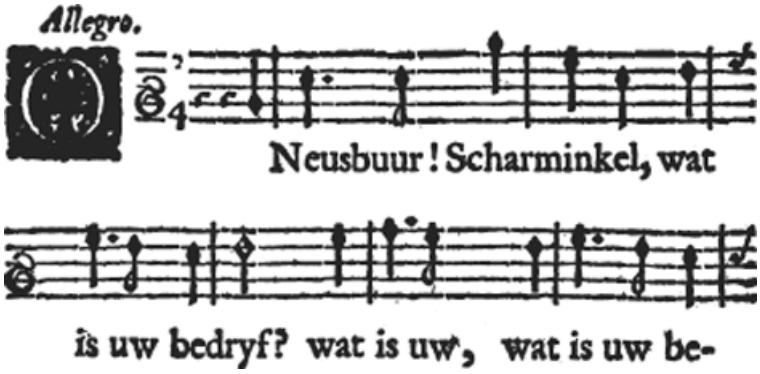

Allegro.

O Neusbuur! Scharminkel, wat is uw bedryf?
wat is uw, wat is uw be-
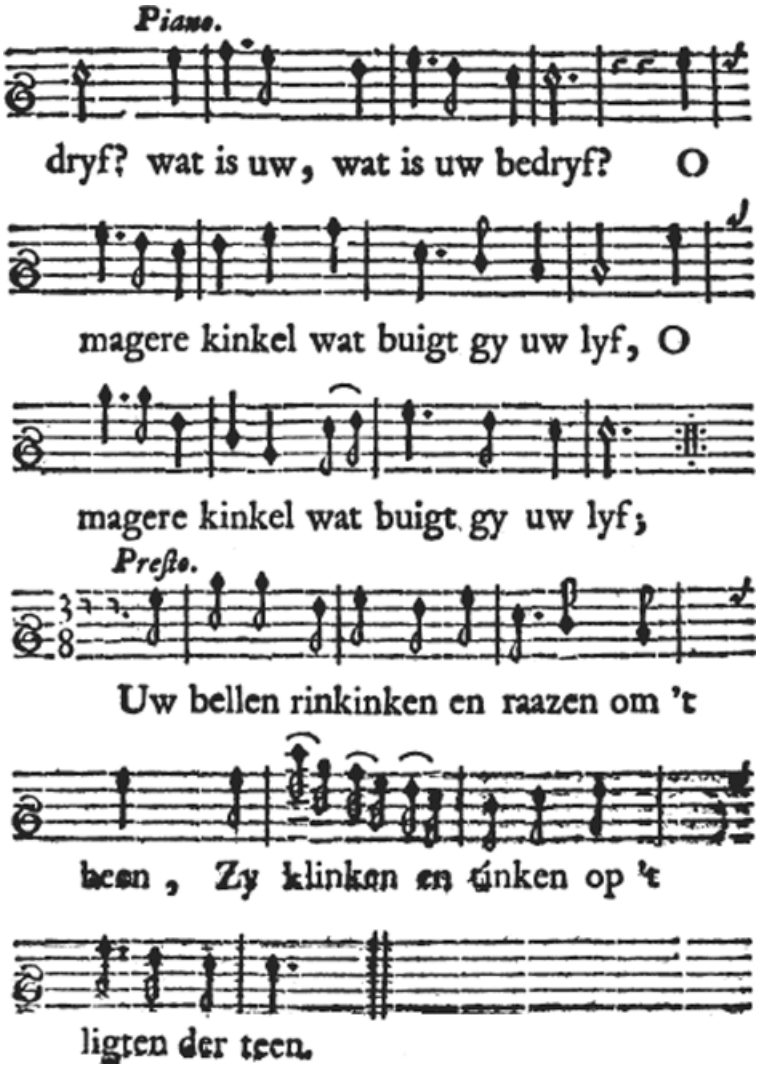
Piano.
dryf? wat is uw, wat is uw bedryf? O
magere kinkel wat buigt gy uw lyf, O
magere kinkel wat buigt gy uw lyf;
Preſto.
Uw bellen rinkinken en raazen om 't
been, Zy klinken en tinken op 't
ligten der teen.

dryf? wat is uw, wat is uw bedryf?
O magere kinkel wat buigt gy uw lyf,
O magere kinkel wat buigt gy uw lyf;
Uw bellen rinkinken en raazen om 't been,
Zy klinken en tinken op 't ligten der teen.

2.

Het pluimveerde snoetje,
Met snavel en bek,
Ligt lugtig zyn voetje,
En treed op 't bestek;
Hun lugtige beentjes
Bekranst en voorzien;
Hun schinkels en scheentjes
Zo mager als bien.

3.

O klugtige snaaken,
Met sluijers bekleed,
Uw handjes, als haaken
Geboogen, gereed
Om uwe gewrichtjes
Te slaan na den tred.
O zagen 't de Wichtjes,
Zy vlugten naar 't bed.

[Ziet deeze Helden die, ten spyt van Hercules]

Ziet deeze Helden die, ten spyt van Hercules,
In dingtaal treeden, om God Bagchus druive Fles;
Zy in een tweestryd met den anderen geraaken,
Om op die wys een eind van hun geschil te maaken.
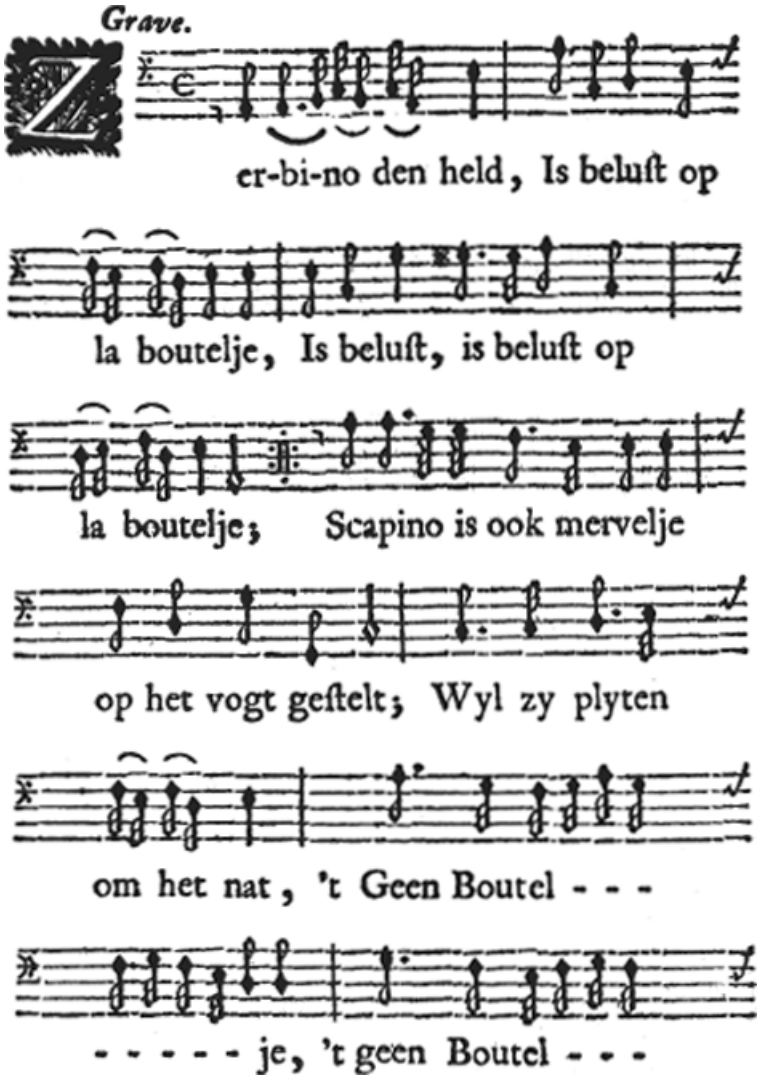
Grave.
er-bi-no den held, Is beluſt op
la boutelje, Is beluſt, is beluſt op
la boutelje; Scapino is ook mervelje
op het vogt geſtelt; Wyl zy plyten
om het nat, 't Geen Boutel - - -
- - - - - je, 't geen Boutel - - -

Grave.

Zer-bi-no den held, Is belust op la boutelje,
Is belust, is belust op la boutelje;
Scapino is ook mervelje op het vogt gestelt;
Wyl zy plyten om het nat,
't Geen Boutel - - - - - - - - je,
't geen Boutel - - -

- - - - je, 't geen Bou-tel-je heeft omvat.

2. Na een sterk geding,
Dat doormengt is met wat schelden,
Trekken zy, als dapp're helden, Ider hunne kling;
Na Scapino had de Fles,
Was het, wykt voor pook, of mes.

3. Daar was 't hak en stoot;
Wel de droes dat is een leeven!
Zo men geen quartier wil geeven,
Raakt'er wis een dood. Dit zyn katjes van den baan
Wel sint felten mogt hen staan.

4. Ider heeft een schild
Om zig zelve te verweeren,
En de slagen te pareeren, Want men vegt 'er wild;
Elk is hier een oorlogs God,
Trots den Ridder Don Quichot.

5. Weg dan Rodrigo,
Brakkamonte met uw degen,
Wel gy zoud het hier niet veegen Tegen Serbino;
Hy is voor geen blaazen bang,
Want zyn Degen is te lang.

[Twee Sikmans aan 't grynzen hier tegens malkaar]

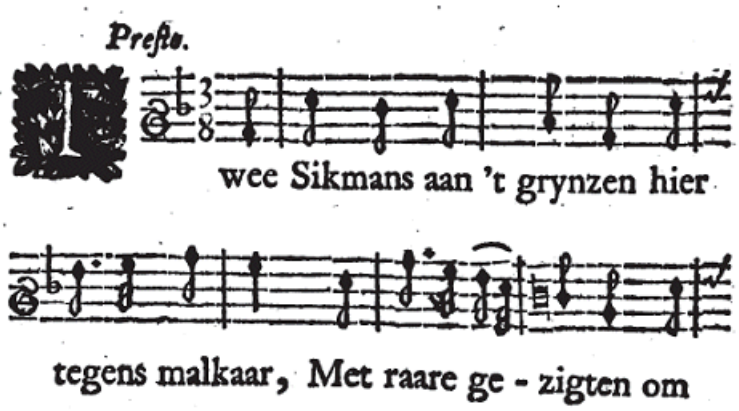

Twee Sikmans aan 't grynzen hier tegens malkaar,
Met raare ge - zigten om

grappen te ſlig-ten; 't Is Lubbertjes
zoontje met Poesjenels Vaâr: Hun
kapjes, of hoedjes verguld met wat
Capella.
raars, 't Zyn pennen uit de Eentjes of
Gan - - sjes hun naars. 't Zyn pennen uit
de Eentjes of Gan - - sjes hun naars.

grappen te stig - ten;
't Is Lubbertjes zoontje met Poesjenels Vaâr:
Hun kapjes, of hoedjes verguld met wat raars
't Zyn pennen uit de Eentjes of Gan - - sjes hun naars.
't Zyn pennen uit de Eentjes of Gan - - sjes hun naars.

2.

Hun Manteltjes zwieren om 't rugje, zeer breed,
Als of me van 't laken
Een Pakje zou maaken,
Zo ruimtjes, en zwierig: bezieje hun kleed,
Het lyken wel zakjes, gereegen om 't lyf.
O gasjes! zo rasjes, wat is uw bedryf?

3.

Zy dansen Baletjes, met grynzend gezigt,
Met buigings en draaijen,
Wie kan het verfraaijen?
Hun gatjes verschudden als veertjes zo ligt.
Wat verder, daar springt me, daar voelt me geen aard,
Als of me met 't springen den Hemel in vaart.

[Hier is 't puikje van de snaaken]

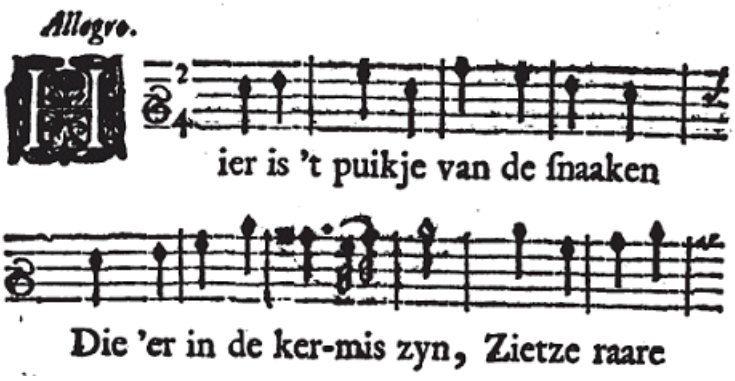

Hier is 't puikje van de snaaken
Die 'er in de ker-mis zyn,
Zietze raare

grappen maaken, Trots Scharmousje of
Harlekyn : Scheef en krom, Regt en
ſtom, Ook op ſtelten, Als ſint felten
Met een ron - den dans rondom. Met een
ron - den dans rondom.

grappen maaken,
Trots Scharmousje of Harlekyn:
Scheef en krom, Regt en stom,
Ook op stelten, Als sint felten
Met een ron - den dans rondom.
Met een ron - den dans rondom.

2.

Krombeen, met zyn scheeve schonken,
Buigt zig in een raar postuur,

Styve Harmen staat te pronken
Als een paal, of steene muur,
Wel zo styf, Met zyn lyf,
Dat Graaf Floris, Hem met Joris
Eertyds hield voor tyd verdryf.

3.

Hei nonprelje maskerade,
Schrik van neuzen, pronk van 't land,
Snyd 'er af een karbonade,
Om te braaden, Ongebrand:
Wyl de vreugd Van de Jeugd,
Door hun zingen, En hun springen,
Zelfs de gantse buurt verheugd.

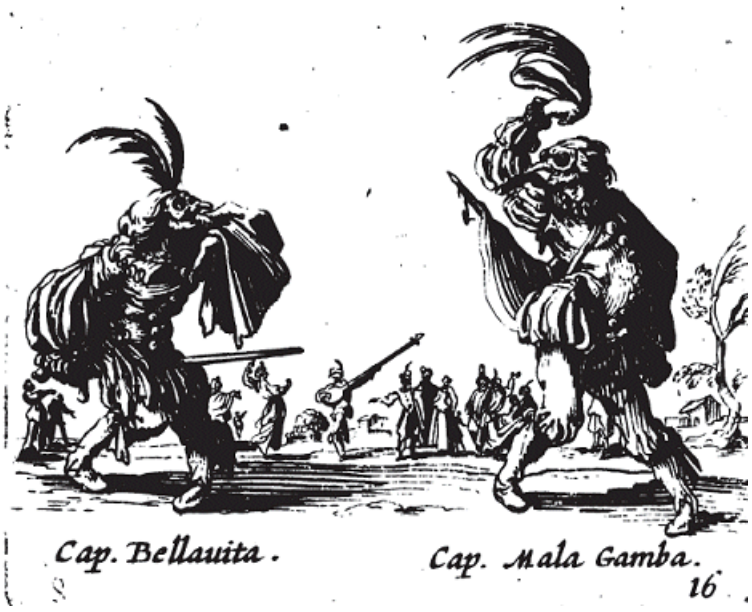

[Bel-lau-i-ta krom van hoksen]

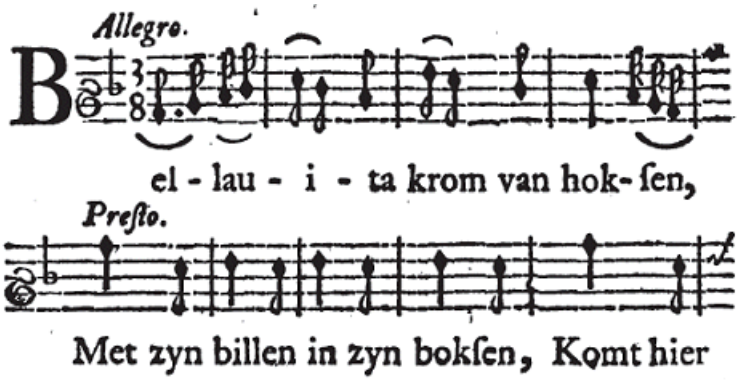

Bel - lau - i - ta krom van hok-sen,
Met zyn billen in zyn boksen,
Komt hier

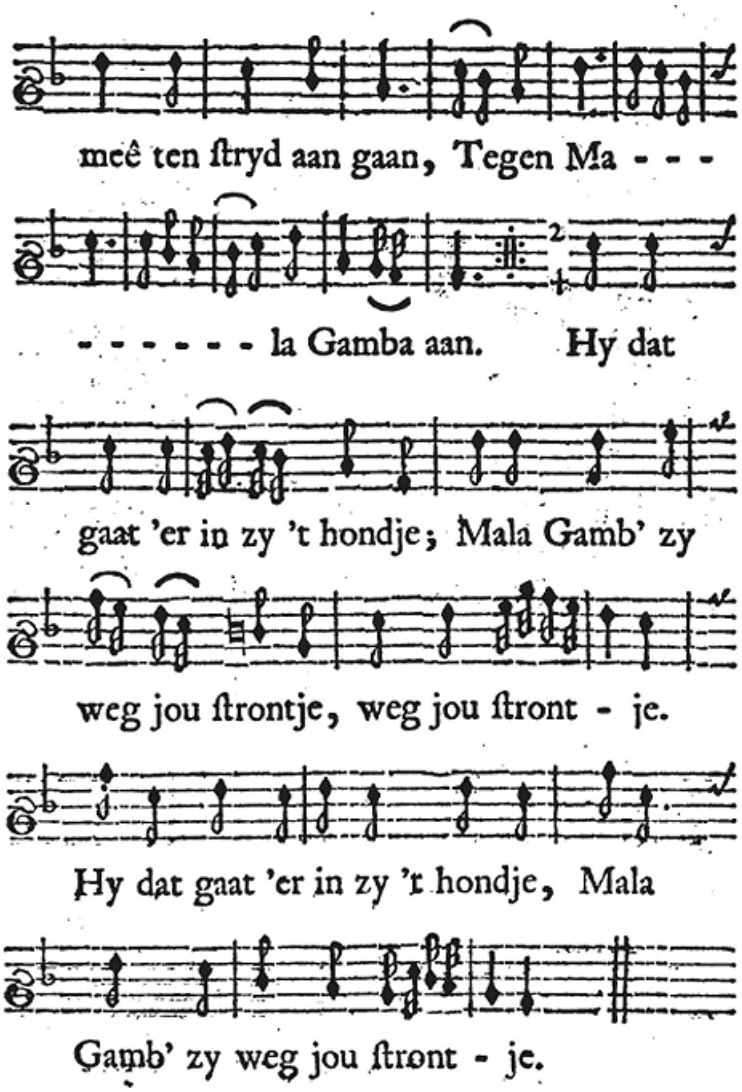
meê ten ſtryd aan gaan, Tegen Ma - - -
- - - - - - la Gamba aan. Hy dat
gaat 'er in zy 't hondje; Mala Gamb' zy
weg jou ſtrontje, weg jou ſtront - je.
Hy dat gaat 'er in zy 't hondje, Mala
Gamb' zy weg jou ſtront - je.

meê ten stryd aan gaan,
Tegen Ma - - - - - - - - - la Gamba aan.
Hy dat gaat 'er in zy 't hondje;
Mala Gamb' zy weg jou strontje, weg jou stront - je.
Hy dat gaat 'er in zy 't hondje,
Mala Gamb' zy weg jou stront - je.

2.

Mala Gamb' zy stinkend aapje,
'k Snei u strak, gelyk een schaapje,
Hals en strot af! al den brui;
Praat niet tegen zulke lui
Als ik ben, en myns gelyken,
Of ik zalje broek afstryken.

3.

Bellauïta wierd nog stomper.
Mala Gamba, met zyn domper,
Zei: myn vrindje, schei maar uit,
Laaten wy maar, op vrybuit,
Na de Kermis toe gaan loopen,
En wat koek en waafels stroopen.

[Scharmoes en Fricasso]

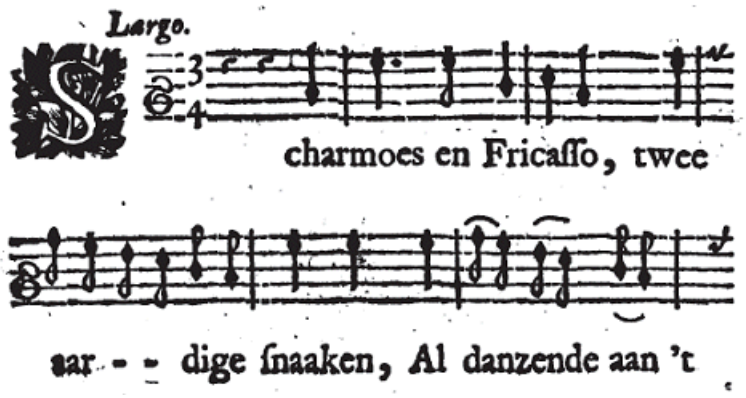

Scharmoes en Fricasso, twee aar - - dige snaaken,
Al danzende aan 't
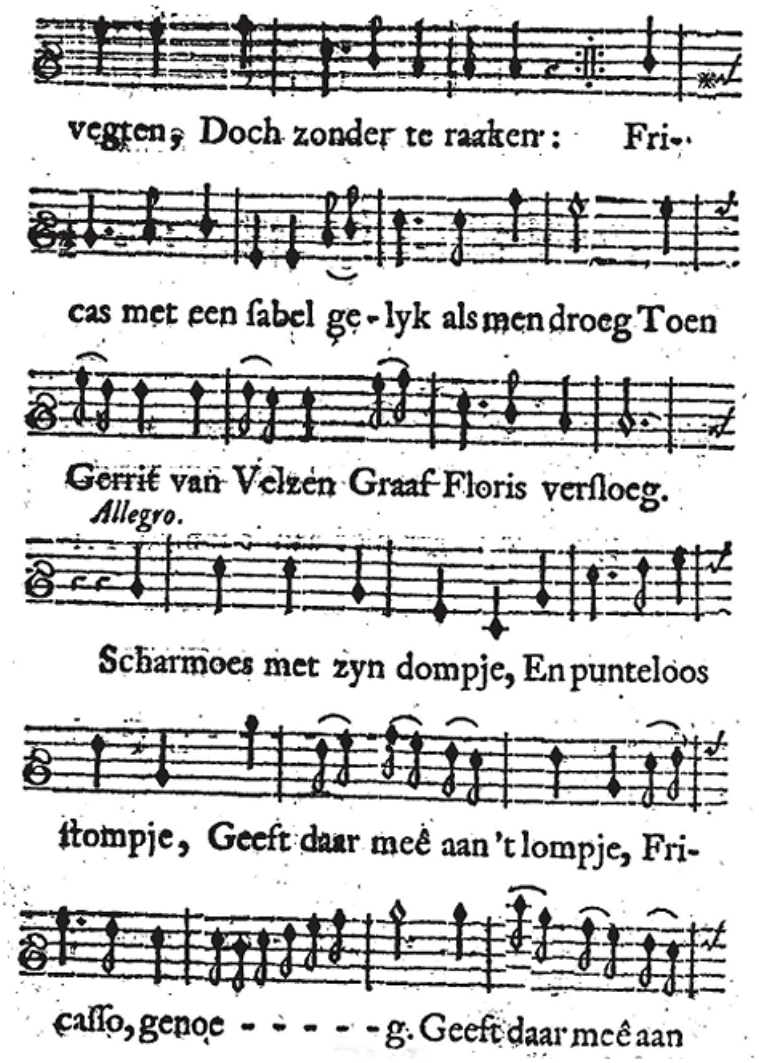
vegten, Doch zonder te raaken: Fri-
cas met een ſabel ge-lyk als men droeg Toen
Gerrit van Velzen Graaf Floris verſloeg.
Allegro.
Scharmoes met zyn dompje, En punteloos
ſtompje, Geeft daar meê aan 't lompje, Fri-
caſſo, genoe - - - - - g. Geeft daar meê aan

vegten, Doch zonder te raaken:
Fricas met een sabel ge - lyk als men droeg
Toen Gerrit van Velzen Graaf Floris versloeg.
Scharmoes met zyn dompje,
En punteloos stompje,
Geeft daar meê aan 't lompje,
Fricasso, genoe - - - - - g.
Geeft daar meê aan
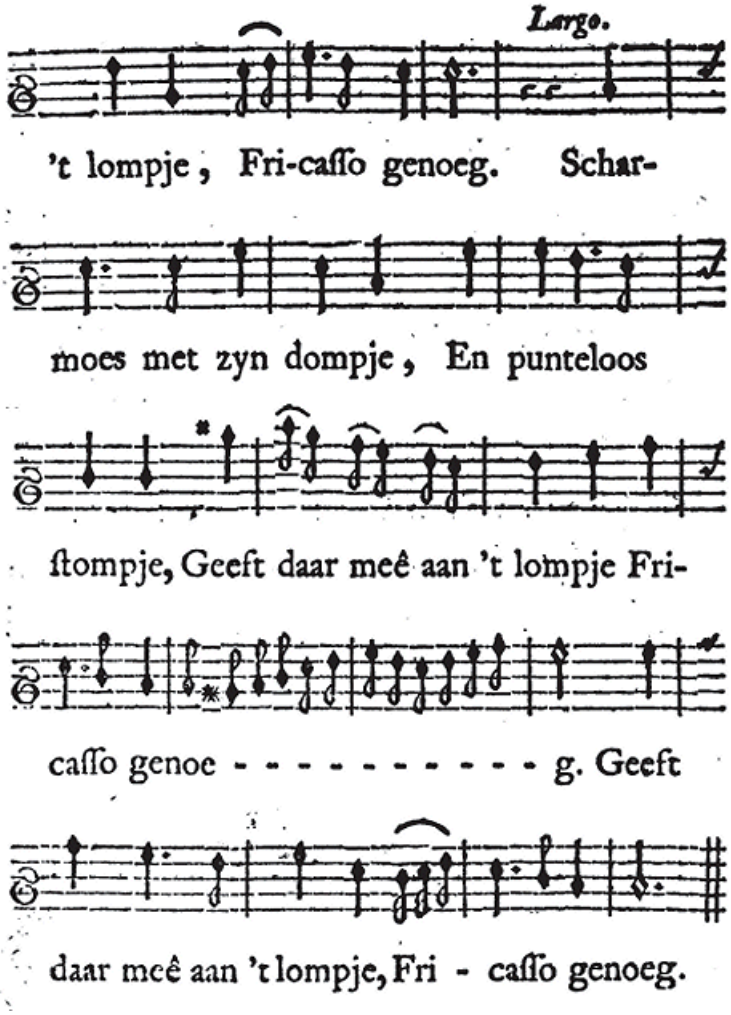
Largo.
't lompje, Fri-caſſo genoeg. Schar-
moes met zyn dompje, En punteloos
ſtompje, Geeft daar meê aan 't lompje Fri-
caſſo genoe - - - - - - - - - - - g. Geeft
daar meê aan 't lompje, Fri - caſſo genoeg.

't lompje,
Fri-casso genoeg.
Scharmoes met zyn dompje,
En punteloos stompje,
Geeft daar meê aan 't lompje Fricasso genoe - - - - - - - - - - g.
Geeft daar meê aan 't lompje, Fri - casso genoeg.

2.

Zy houwen en steeken, in 't bogtig pareeren,
Als droesjes, doch zonder malkaar te bezeeren,
En vegten als haantjes, vol vuur, in de mat,
Dan buik tegen buik, dan weêr gat tegen gat.
Zo dat door hun kluiven,
Van mantels en huiven,
De veeren weg stuiven,
Gelyk van een kat.

3.

Fricasso heeft eind'lyk deez' oorlog verdrooten,
En zei tot Scharmoes: als 'er bloed word vergooten
Dan word ik wat mislyk, ik ben zo wat teêr,
Myn Sabel sloeg anders je kop voor my neêr,
Scharmoes door die reden
Wat flaauwtjes, zei mede:
Wel aan dan, kom vreden,
Smyt neêr je geweer.

[Kaptyntje der grillen]
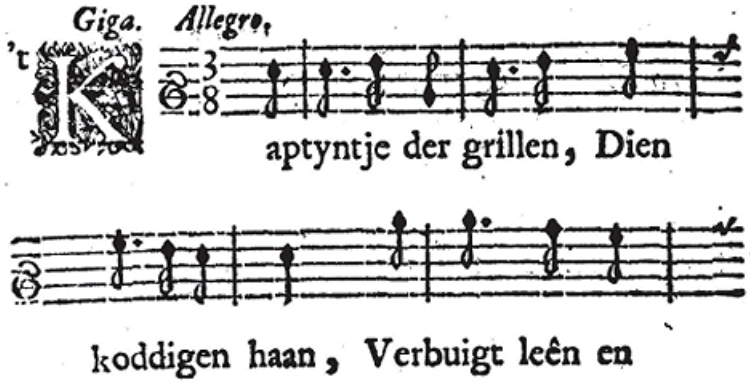
't **K**aptyntje der grillen,
Dien koddigen haan,
Verbuigt leên en
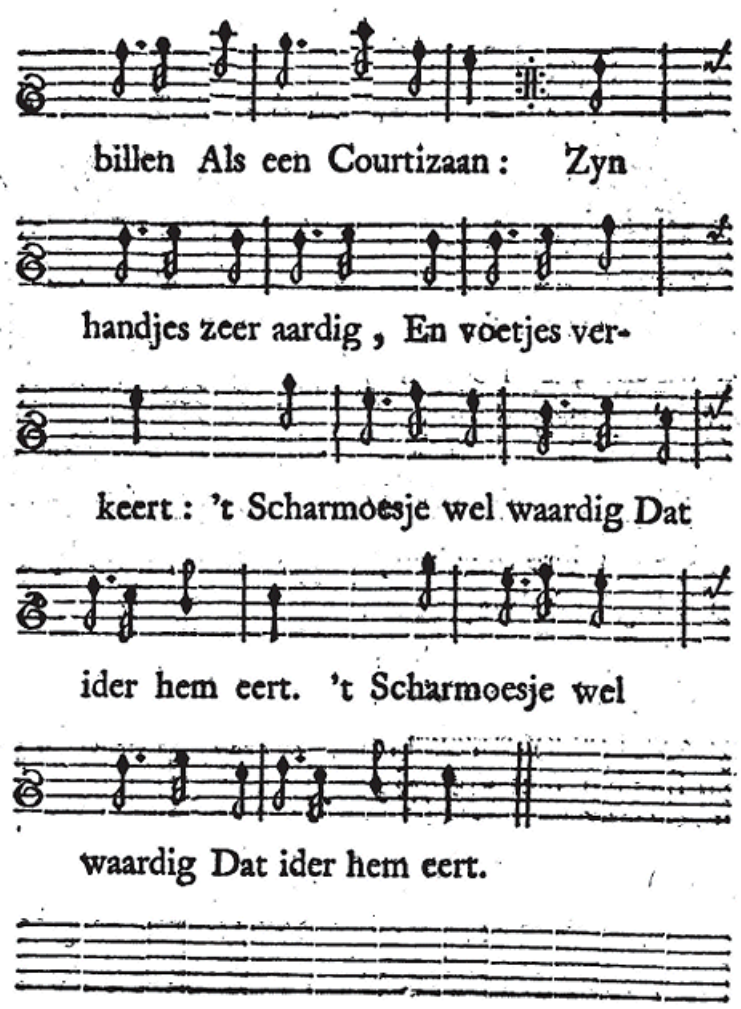
billen Als een Courtizaan: Zyn
handjes zeer aardig, En voetjes ver-
keert: 't Scharmoesje wel waardig Dat
ider hem eert. 't Scharmoesje wel
waardig Dat ider hem eert.

billen
Als een Courtizaan:
Zyn handjes zeer aardig,
En voetjes verkeert:
't Scharmoesje wel waardig
Dat ider hem eert.
't Scharmoesje wel waardig
Dat ider hem eert.

2.

Bonbardon trekt 't stuitje
Van 't agterkasteel
Zeer grappig, het guitje
Staat scheefjes en scheel;
Zyn buikje geboogen,
En voetjes zeer fraai;
Zyn bekje, zyn oogen
Als een papegaai.

3.

Veel andere Snaaken,
In 't lugtig habyt,
Onze oogen vermaaken,
Elk toont hier zyn vlyt:
Ei ziet hoe zy treeden,
En speelen met vreugd,
Hun weezens en kleeden
Vermaaken de Jeugd.

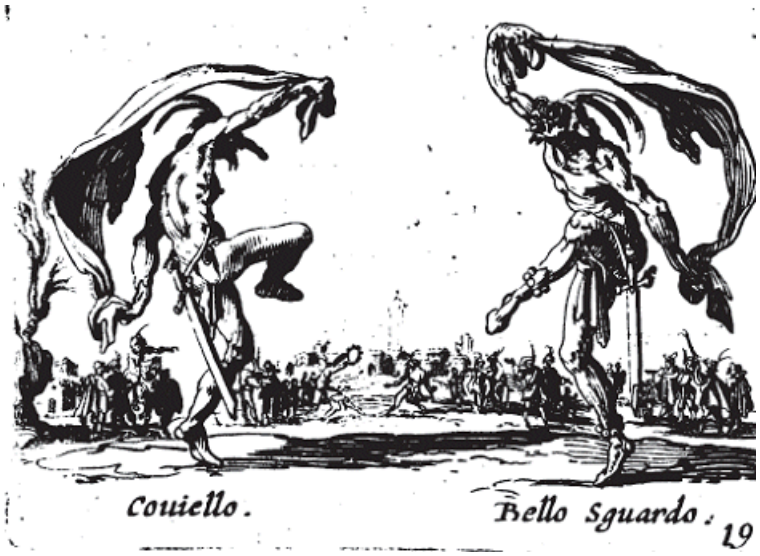

[Hy hier heb jer nog een paartje]

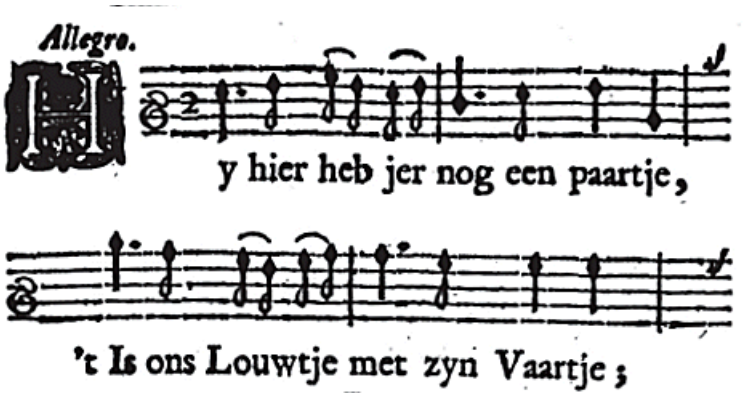

Hy hier heb jer nog een paartje,
't Is ons Louwtje met zyn Vaartje;
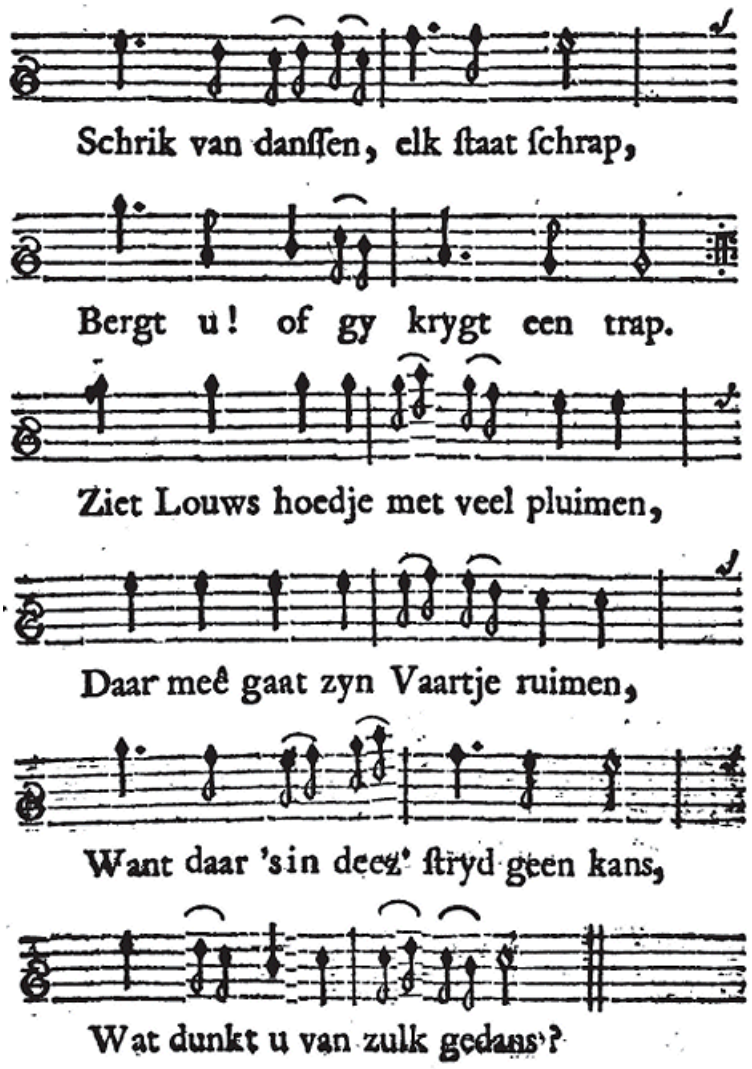
Schrik van danſſen, elk ſtaat ſchrap,
Bergt u! of gy krygt een trap.
Ziet Louws hoedje met veel pluimen,
Daar meê gaat zyn Vaartje ruimen,
Want daar 'sin deez' ſtryd geen kans,
Wat dunkt u van zulk gedans?

Schrik van danssen, elk staat schrap,
Bergt u! of gy krygt een trap.
Ziet Louws hoedje met veel pluimen,
Daar meê gaat zyn Vaartje ruimen,
Want daar 's in deez' stryd geen kans,
Wat dunkt u van zulk gedans?

2.

Ziet klein Louwtjes lange Neusje,
't Is zo groot als van een Reusje;
Weg, zegt Vaartje, wat is dat
Voor een Neus, zo lang en plat.
Waar, zegt Louw, zal ik hem steeken
In myn zak? dan mogt hy breeken;
Maar slaa toe, of schopt hem af,
Zo als ik u 't klapje gaf.

3.

Of datmen de questie schouden,
Wil gy 't my ten goeden houden?
'k Geef myn langen Neus ten buit.
Kom, zegt Vaartje, ik schei 'er uit,
't Is ook slegt, om my eens te eeren,
Dat ik u zou danssen leeren.
Daar legt Sluier, Bril, en Pook.
Daar legt Louwtjes Neusje ook.

[Ligtvaardig en rad]
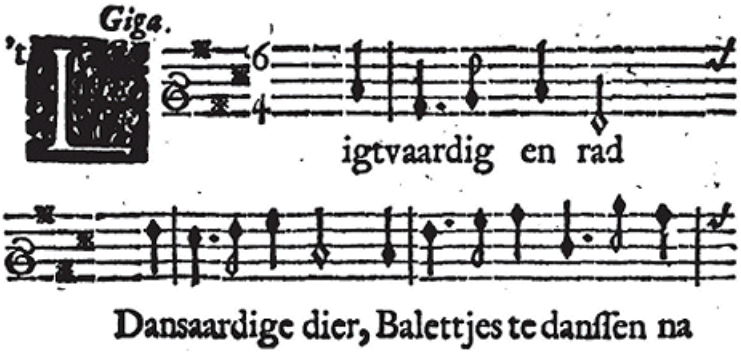
't **L**igtvaardig en rad
Dansaardige dier,
Balettjes te danssen na
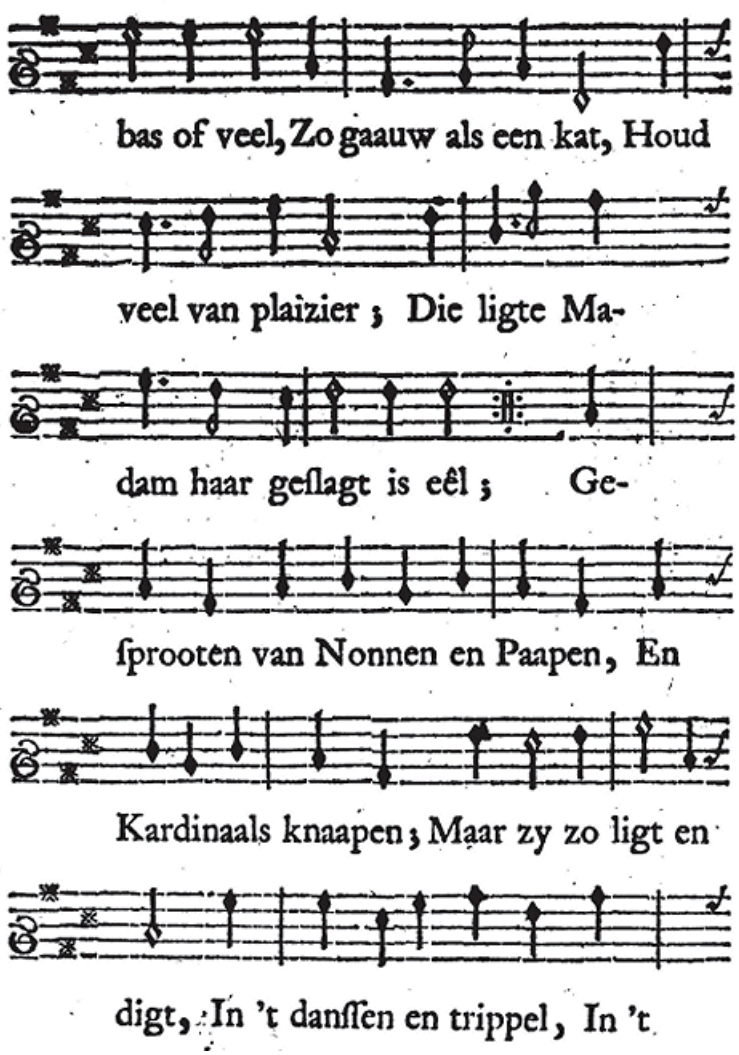
bas of veel, Zo gaauw als een kat, Houd
veel van plaizier ; Die ligte Ma-
dam haar geſlagt is eêl ; Ge-
ſprooten van Nonnen en Paapen, En
Kardinaals knaapen ; Maar zy zo ligt en
digt, In 't danſſen en trippel, In 't

bas of veel,
Zo gaauw als een kat,
Houd veel van plaizier;
Die ligte Madam haar geslagt is eêl;
Gesprooten van Nonnen en Paapen,
En Kardinaals knaapen;
Maar zy zo ligt en digt,
In 't danssen en trippel,
In 't
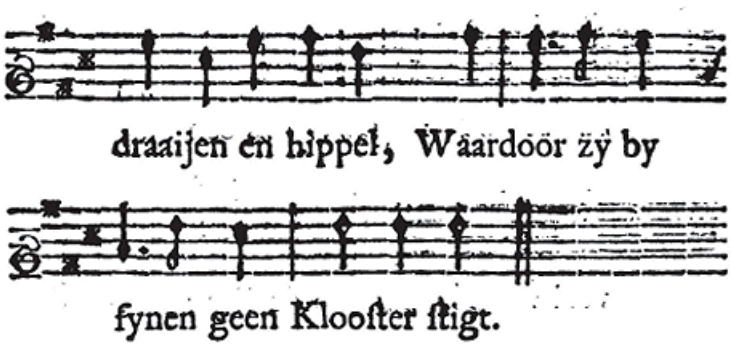
draaijen en hippel,
Waardoor zy by fynen geen Klooster stigt.

2. Metzetin een zotte grynzende vent,
Zeer klugtig, en lugtig met zyn Citér,
Speelt hier tot zyn spot by die hem maar kent;
Hy speelt een Balet zeer vrolyk van ver,
Zeer netjes na 't klinken der snaaren;
Wie zal het zo klaaren?
Octaaf, en quart, op maat,
Vertoonen, in 't springen, 't Geluid om te zingen,
Wyl dat hy in 't grappige pakje staat.

3. Zyn Kleedjes zeer net, als Wambuis en Broek,
Met Mantel en Veeren, zeer bont en raar,
Zo gy 'er op let, zy toonen zeer kloek,
Dan of 'er Metzetin een gekje waar.
Scharmoesje, of Poesje,
Of 't koddige droesje,
Phlippyn, Klaasklomp, of Ziel,
Wat aardige Snaaken, Die raarigheid maaken,
Zyn minder in grappen dan deezen Fiel.

[Me-o het lugtige Courtizaantje]

Allegro.

Me-o het lugtige Courtizaantje,
Is tot het dansen eens afgerigt;
Wyl Pas-
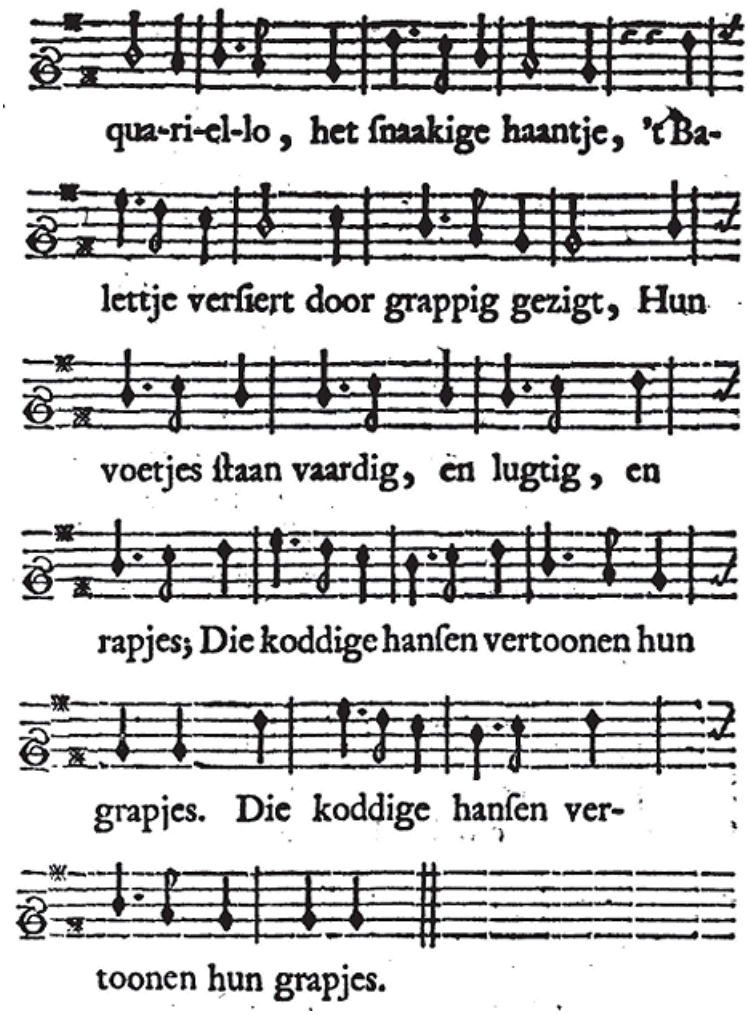
qua-ri-el-lo, het ſnaakige haantje, 't Ba-
lettje verſiert door grappig gezigt, Hun
voetjes ſtaan vaardig, en lugtig, en
rapjes; Die koddige hanſen vertoonen hun
grapjes. Die koddige hanſen ver-
toonen hun grapjes.

qua-ri-el-lo, het snaakige haantje,
't Balettje versiert door grappig gezigt,
Hun voetjes staan vaardig, en lugtig, en rapjes;
Die koddige hansen vertoonen hun grapjes.
Die koddige hansen vertoonen hun grapjes.

2.

't Handje kan ider aardigjes buigen,
Hun kleedjes lugtig gelyk de wind;
Ons oude Phlippyntje moet zellef getuigen
Dat deeze de fraaiste zyn die men vind,
De bekjes en hoofden der Snaaken, vermaaken
Ons oogen, wie kan 'er deez' gekken nu laaken?

3.

Ziet hier nog veele grappige Gasten,
Ziet d' eene danssen, wyl d' ander speelt,
Hun beentjes bestrikt met linten, of kwasten,
De minste een Harlekyntje verbeeld;
Elk toont 'er zyn konsten, de baazen aan 't raazen,
Met vloeken en tieren, bohaaijen en blaazen.

[Gian Farina met Fracischina]
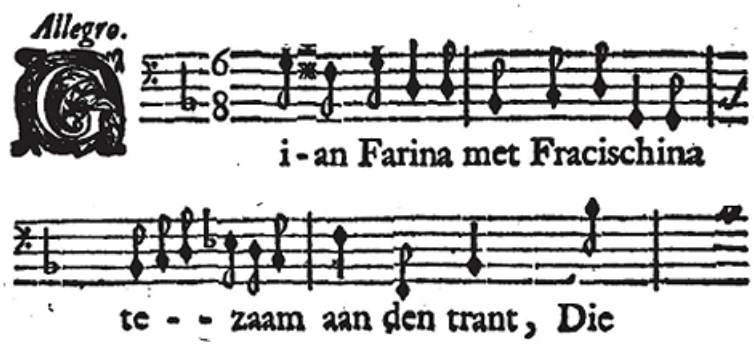
Gi - an Farina met Fracischina te - - zaam aan den trant,
Die
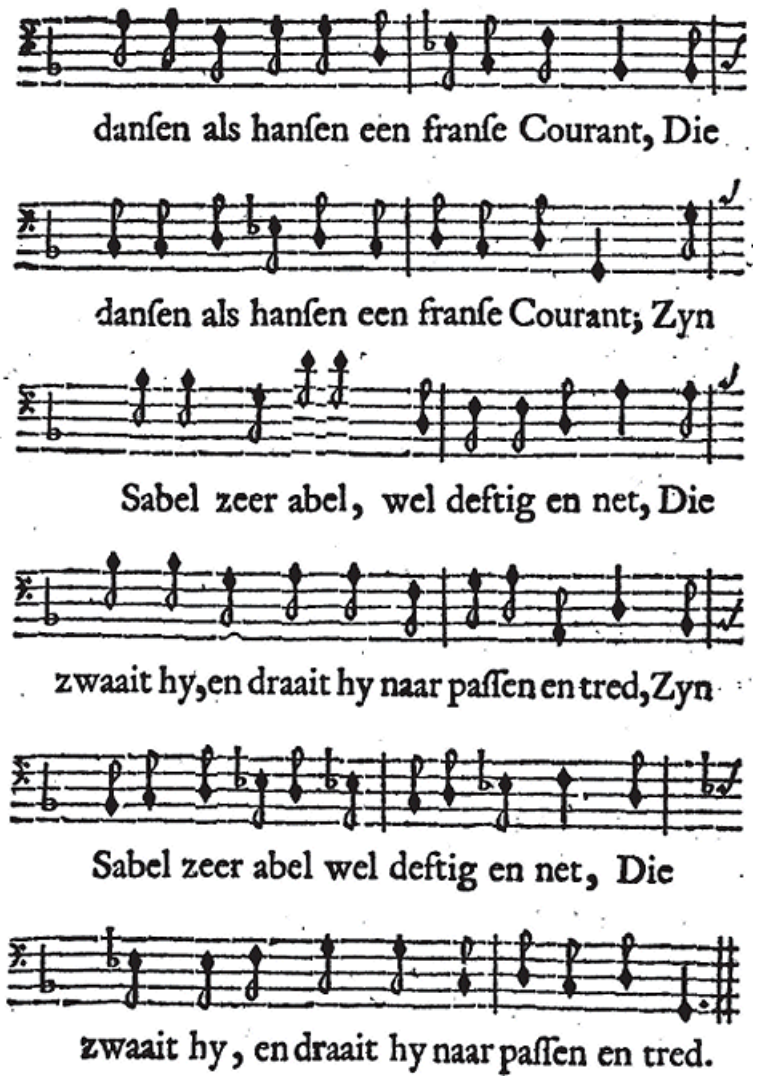
danſen als hanſen een franſe Courant, Die
danſen als hanſen een franſe Courant; Zyn
Sabel zeer abel, wel deftig en net, Die
zwaait hy, en draait hy naar paſſen en tred, Zyn
Sabel zeer abel wel deftig en net, Die
zwaait hy, en draait hy naar paſſen en tred.

dansen als hansen een franse Courant,
Die dansen als hansen een franse Courant;
Zyn Sabel zeer abel, wel deftig en net,
Die zwaait hy, en draait hy naar passen en tred,
Zyn Sabel zeer abel wel deftig en net,
Die zwaait hy, en draait hy naar passen en tred.

2.

Zyn Fracischyntje,
Verheugd door 't Wyntje,
Springt lustig rondom,
Zy pinkelt, en tinkelt,
En rinkelt haar Bom,
Op 't speelen van Veelen,
En gnorrende Bas,
Zeer netjes, op tredjes
Van simpel en pas.

3.

Na dit Courantje
Van Fransje en Jantje,
Vertoonen zig hier
Twee Springers, op vingers,
Met slingers en zwier;
Zy wenden hun lenden,
En leden, om prys,
Ter eeren de Heeren,
Op allerly wys.

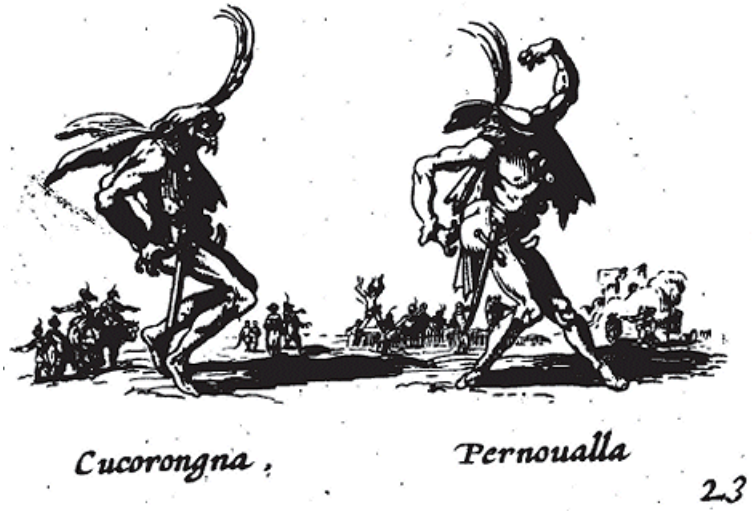

[Ziet Fransje met Hansje]

Ziet Fransje met Hansje, het koddige paar,
Eens zingen, en springen, en dansen zeer

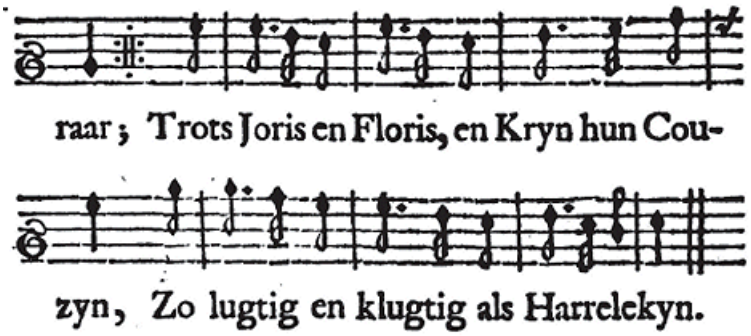

raar;
Trots Joris en Floris, en Kryn hun Couzyn,
Zo lugtig en klugtig als Harrelekyn.

2.

Scharmoesje, en Poesje, de siperse kat,
Hoe schiefjes, hoe liefjes, zy hebben geen vat;
Deez' Snaaken die maaken zo raar hun gebaar,
Dat Kobus en Fobus niet hebben by haar.

3.

Zo aardig, en vaardig, en grappig van zwier,
Met draaijen en zwaaijen, als Joost de Barbier,
Of Klaasje, het baasje; zo dat, ja de stad
Van Trooijen zo 'n mooijen Hans Mighel niet had.

[Cucubaas gatje stelt zig in postuur]

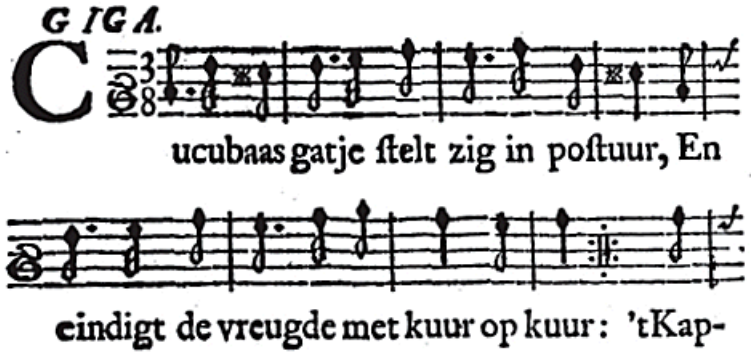

Cucubaas gatje stelt zig in postuur,
En eindigt de vreugde met kuur op kuur:
't Kap-

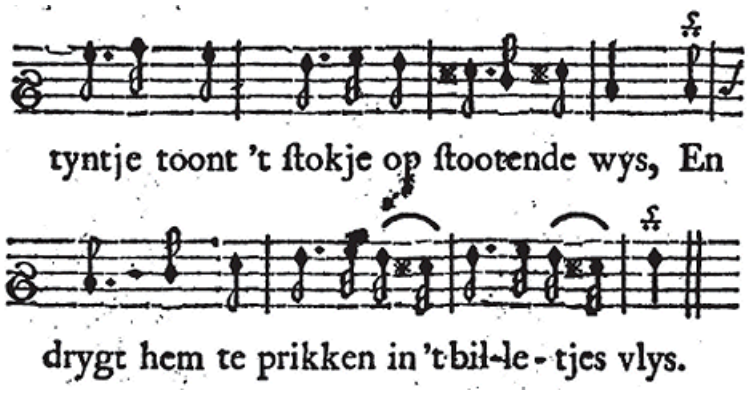

tyntje toont 't stokje op stootende wys,
En drygt hem te prikken in 't bil-le - tjes vlys.

2.

Cucuba sart hem, en toont hem zyn bil,
Hy wriktze, en buigtze zo als hy wil;
Zyn handjes, en beentjes, en grynzend gezigt
Verwikken, en schikken zig na het gewrigt.

3.

't Kaptyntje met 't endje springt stootend voort,
Zyn hooren, van vooren, drygt d' agterpoort
Van Cucubaas Fortje te splyten van een,
En reigen het gekje zo levend aan 't been.

4.

Scharmoes op den Ezel, de staart in d'hand,
Ryd meê in de Vasten door 't gulle zand;
Maar Joris blaast 't Beesje met wind in zyn gat,
En treed met zyn Broeder voor 't laast door de Stad.

EINDE.